

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão,
Q.1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

12/2019

**Ta không thể trừng phạt ngay cả một tội nhân khôn
nạn nhất nếu họ biết kêu xin Lòng Thương Xót của
Ta (NK 1146).**

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯỚNG

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM THƯ CHUNG 2019 GỬI CỘNG ĐỒNG DÂN CHÚA, ĐẶC BIỆT LÀ CÁC BẠN TRẺ

(Tiếp theo và hết)

C- Hành động: Đồng hành để giúp người trẻ thăng tiến và dẫn thân

5. Theo hướng đi trên, chúng tôi mời gọi tất cả các thành phần Dân Chúa đồng hành với giới trẻ và đổi mới mục vụ giới trẻ. Những người tham gia mục vụ giới trẻ, đặc biệt các linh mục, cần đổi mới cách nhìn và cách tiếp cận người trẻ. Đức Thánh Cha Phanxicô nhận xét: “Người trẻ cảm thấy có một khoảng cách vời vợi giữa những gì họ được học và thế giới họ đang sống. Những gì họ được dạy về các giá trị tôn giáo và luân lý không hề chuẩn bị cho họ khả năng chống đỡ trước một thế giới chế nhạo các giá trị ấy, họ cũng không học được cách cầu nguyện và thực hành đức tin khả dĩ đứng vững giữa nhịp sống vội vã của xã hội” (Tông huấn *Chúa Kitô đang sống*, số 221). Vì thế, thay vì áp đặt lên người trẻ một chương trình có sẵn, cần phải đồng hành và lắng nghe các bạn trẻ, giúp họ khám phá những khả năng và các đặc sủng Chúa Thánh Thần đã ban, và tạo điều kiện thích hợp để người trẻ phát huy những khả năng đó. Mục vụ giới trẻ phải mang tính “hiệp hành”, nghĩa là có khả năng liên kết mọi thành phần dân Chúa trong một “hành trình chung” (Tông huấn *Chúa Kitô đang sống*, số 206). Nếu biết quan tâm đúng mức và hướng dẫn đúng cách, Giáo hội sẽ có những người trẻ vui tươi, can đảm, nhiệt tâm dẫn thân cống hiến cho công cuộc Phúc âm hóa.

6. Chúng tôi đề nghị **Chương trình Mục vụ Giới trẻ 3 năm (2020 - 2022)** với các chủ đề sau:

- 2020: Đồng hành với người trẻ hướng tới sự trưởng thành toàn diện.
- 2021: Đồng hành với người trẻ trong đời sống gia đình.
- 2022: Đồng hành với người trẻ trong đời sống Giáo hội và xã hội.

Để thực hiện chương trình mục vụ trên, chúng tôi đề nghị:

a- Học hỏi:

- Tạo điều kiện cho người trẻ tiếp cận những tài liệu hữu ích của Giáo Hội như Youcat (*Giáo lý cho người trẻ*), Docat (*Giáo huấn xã hội cho người trẻ*), và Tông huấn "*Chúa Kitô đang sống*"; đồng thời, nên chú trọng hơn đến việc giúp phân định thiêng liêng cũng như tư vấn tâm lý cho người trẻ.

- Các Ủy ban trực thuộc Hội đồng Giám mục sẽ đồng hành với các Giáo phận và Giáo xứ trong việc soạn bản hướng dẫn học hỏi cho chương trình ba năm.

b- Cử hành:

- Giáo phận tổ chức Ngày Giới trẻ vào Chúa nhật Lễ Lá hằng năm hoặc một ngày khác phù hợp.

- Kết thúc 3 năm mục vụ, sẽ tổ chức Đại hội Giới trẻ toàn quốc.

c- Sống:

- Tạo điều kiện cơ sở vật chất và không gian phù hợp cho hoạt động giới trẻ như văn phòng mục vụ, phòng sinh hoạt, sân chơi thể thao, ca nhạc,...

- Trước tình trạng ngày càng đông các bạn trẻ rời làng quê đi học và làm việc ở các đô thị lớn, cần có sự phối hợp giữa giáo xứ nơi đi và nơi đến, bằng cách cấp chứng chỉ của nơi đi và hướng dẫn cho người trẻ gia nhập cộng đoàn địa phương nơi đến. Các Giáo phận có những người trẻ đến học tập và làm việc tại các trường Đại học, Cao đẳng, các công ty, xí nghiệp, cần bổ nhiệm các linh mục đặc trách đồng hành để giúp các bạn trẻ có khả năng hội nhập, sống và làm chứng cho Tin Mừng trong môi trường mới.

- Ứng dụng mạng xã hội vào công tác mục vụ giới trẻ. Nếu sử dụng tốt, mạng xã hội là phương tiện rất hữu ích để củng cố đức tin và kinh nghiệm thiêng liêng, cung cấp thông tin về mục vụ xã hội, trau dồi kiến thức và kỹ năng cần thiết để sống hiệp thông và loan báo Tin Mừng.

Trong Thư Chung này, chúng tôi muốn trình bày chi tiết hơn về **chủ đề năm 2020: "Đồng hành với người trẻ trong tiến trình hướng tới sự trưởng thành toàn diện"**. Trong Tông huấn "*Chúa Kitô đang sống*" (số 26-27), Đức Thánh Cha Phanxicô mời

gọi các bạn trẻ chiêm ngắm tuổi trẻ của Đức Giêsu để lớn lên và trưởng thành cách toàn diện theo gương của Người: “Trong thời gian sống tại Nadarét, Đức Giêsu vâng lời cha mẹ, ‘lớn lên, thêm khôn ngoan và đầy ân sủng trước mặt Thiên Chúa và người ta’ (Lc 2, 52). Đức Giêsu đang ở trong thời gian chuẩn bị, và trong giai đoạn này, Người đi sâu vào mối tương quan với Chúa Cha và với tha nhân. Người không chỉ lớn lên về mặt thể lý, mà còn về tâm linh nữa. Trong những năm tuổi trẻ, Người đã ‘tự rèn luyện’, chuẩn bị sẵn sàng để thực hiện kế hoạch của Chúa Cha. Người đã hưởng tuổi niên thiếu và tuổi trẻ của mình theo sứ mạng cao cả ấy”.

Dựa vào hướng dẫn trên, chúng tôi đề nghị các mục tử, những người làm công tác mục vụ giới trẻ, đặc biệt là cha mẹ, hãy đồng hành để giúp các thanh thiếu niên lớn lên và trưởng thành về thể lý, tâm lý, tâm linh, và phân định ơn gọi.

a-Thể lý:

Giúp người trẻ rèn luyện thân thể khỏe mạnh, giữ kỷ luật đối với chính bản thân, phòng ngừa các đam mê nguy hại như rượu, bia, ma túy, cờ bạc, nghiện game.

b-Tâm lý:

Giúp người trẻ tập luyện các đức tính nhân bản, đặc biệt tính trung thực, ý thức công bằng, lương tâm ngay thẳng, tinh thần trách nhiệm; tạo điều kiện để người trẻ có nhiều cơ hội sinh hoạt cộng đồng, nhờ đó hướng mở tới tha nhân, tập sống chung và làm việc chung với tinh thần liên đới, quảng đại, vị tha; mở các lớp kỹ năng sống về nhận diện giá trị bản thân, trưởng thành tâm lý và tính dục, phát triển tương quan hài hòa với mọi người.

c-Tâm linh:

Giúp các bạn trẻ gặp gỡ và củng cố tình bạn với Chúa Kitô, Đang đang sống, nhờ cầu nguyện với Lời Chúa, tôn thờ Thánh Thể, tham dự phụng vụ cách tích cực. Để thực hiện mục tiêu này, các mục tử và giáo lý viên cần canh tân việc dạy giáo lý cho giới trẻ bằng cách tổ chức các buổi tọa đàm, thảo luận theo chuyên đề, nhất là những vấn đề thiết thân với giới trẻ.

d- Văn hóa:

Không thể tách rời việc đào tạo tâm linh ra khỏi đào tạo về văn hóa. Đào tạo văn hóa đích thực là phát triển sự khôn ngoan, tức là

tri thức nhân văn và phát triển nhân bản, chứ không chỉ tìm lợi ích vật chất và hiệu quả cụ thể tức thời (x. Tông huấn *Chúa Kitô đang sống*, số 223).

e-Phân định ơn gọi:

Người trẻ cũng cần được đồng hành và hướng dẫn trong việc phân định tiếng gọi của Thiên Chúa, kêu mời họ bước vào đời sống tu trì hoặc đời sống hôn nhân, để họ có thể đáp lại tiếng gọi của Chúa với tất cả tự do, ý thức đức tin và quảng đại dẫn thân.

Kết thúc thư này, chúng tôi muốn ngỏ lời với tất cả các bạn trẻ Công giáo tại Việt Nam.

Các con rất thân mến,

Khi chiêm ngắm hai người trẻ trong hành trình Emmaus, Đức Thánh Cha Phanxicô viết như sau: “Chúa Giêsu cùng đi với hai môn đệ... Người bước vào trong đêm tối của họ. Khi lắng nghe Người, họ cảm thấy lòng ấm lên và trí sáng ra; khi Người bẻ bánh, mắt họ mở ra. Chính họ chọn đi trở lại ngay lập tức con đường vừa đi, để về với cộng đoàn và chia sẻ kinh nghiệm gặp gỡ Đấng Phục Sinh” (Tông huấn *Chúa Kitô đang sống*, số 237).

Như hai người trẻ trên đường Emmaus, các con hãy đến với Chúa Giêsu, tâm sự với Người trong cầu nguyện, lắng nghe lời Người trong Sách Thánh, đón nhận sức sống của Người trong Thánh Thể, nhờ đó biết nhìn cuộc đời với cặp mắt mới và nhận ra Chúa luôn đồng hành với các con.

Như hai người trẻ trên đường Emmaus, các con hãy đến với cộng đoàn Giáo hội ở nơi các con đang sinh sống, học hành, làm việc. Đức tin Kitô giáo luôn mang chiều kích cộng đoàn. Các con không sống đức tin một mình nhưng với cộng đoàn và trong cộng đoàn. Hãy tích cực tham gia các sinh hoạt của giáo xứ, hội đoàn, hoặc cộng đoàn Kitô hữu nhỏ; nhờ đó các con cảm nhận được sự nâng đỡ trong những lúc khó khăn, đồng thời học mở lòng ra trước nhu cầu của tha nhân.

Như hai người trẻ trên đường Emmaus, các con hãy mạnh dạn kể lại cho các bạn trẻ khác về kinh nghiệm đức tin của mình, kể bằng lời và bằng chính cuộc sống tốt lành của các con. Hơn ai hết, chính các con phải là tông đồ cho người trẻ, những người cùng trang lứa, sống trong cùng một thời đại và môi trường với các con. Được như

thế, các con sẽ trở thành những sứ giả loan báo Tin Mừng của Chúa Kitô Phục Sinh cho mọi người, đồng thời góp phần dựng xây quê hương và dân tộc Việt Nam thịnh vượng, công bằng và hạnh phúc.

Vào thời điểm sứ thần Gabriel truyền tin cho Đức Maria, Mẹ cũng là một người trẻ. Mẹ đã lắng nghe, suy đi nghĩ lại trong lòng, và quảng đại đáp lại tiếng Chúa kêu gọi. Và một khi đã thưa 'Xin vâng', Mẹ dẫn bước với tất cả tình yêu trung tín, kể cả trong những lúc khó khăn và thử thách nhất. Mẹ thực sự là mẫu gương và hơn nữa, là Ngôi Sao Hy Vọng, dẫn bước chúng ta vượt qua mọi gian nan thử thách để bước đi trên con đường của Tin Mừng. Chúng ta cùng hướng về Đức Maria với tâm tình cậy trông và yêu mến. Nguyện xin Mẹ luôn đồng hành và chúc phúc cho chúng ta.

Làm tại Trung tâm Mục vụ Giáo phận Hải Phòng

Ngày 4 tháng 10 năm 2019
đã ký

+ Giuse Nguyễn Chí Linh
Chủ tịch Hội đồng Giám mục Việt Nam

+ Phêrô Nguyễn Văn Khảm
Tổng Thư ký Hội đồng Giám mục Việt Nam

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

THÁNG 12/2019

CẦU CHO GIỚI TRẺ NHỎ

Xin cho hết mọi xứ sở biết dứt khoát dẫn thân thực hiện những biện pháp cần thiết, trong việc ưu tiên cho tương lai của giới trẻ nhỏ, nhất là những em khổ đau.

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT I MÙA VỌNG, NĂM A

Đức Giêsu cho biết ngày Con Người quang lâm sắp đến. Nhưng Ngài đặc biệt lưu ý ba điều:

a/ Ngày ấy sẽ đến một cách không ai ngờ cũng như chuyện Hồng thủy thời Nôê: thiên hạ cứ mãi mê với những chuyện thế tục "Người ta ăn uống, dựng vợ gả chồng, mãi đến chính ngày ông Nôê vào tàu mà người ta cũng không ngờ".

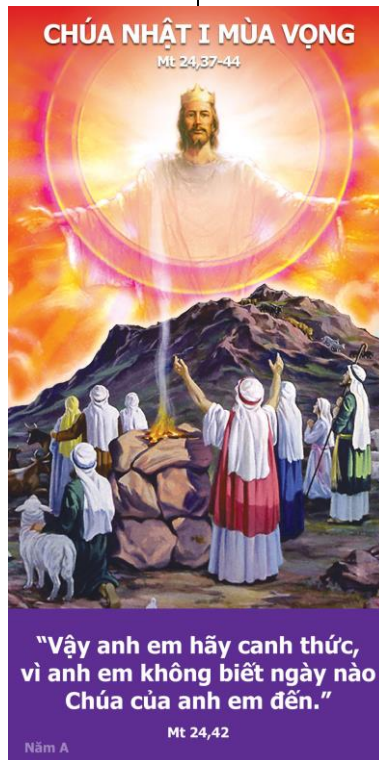
b/ Trong Ngày ấy, số phận loài người sẽ phân thành hai hạng khác nhau: có người sẽ "được đem đi" (được tiếp nhận), nghĩa là được nhận vào hưởng tương lai hạnh phúc với Chúa, nhưng có người sẽ "bị bỏ lại", nghĩa là không được hưởng hạnh phúc ấy (chú ý: một số bản Việt ngữ đã dịch ngược nghĩa là "bị đem đi" và "được để lại").

c/ Được tiếp nhận hay bị bỏ rơi là do người ta có chuẩn bị

sẵn sàng hay không. Vì thế Đức Giêsu kết luận: "Vậy các con phải sẵn sàng".

PHẢI BIẾT NUÔI HY VỌNG

Ngôn sứ Isaia có một giấc mơ rất táo bạo: Ông mơ tới ngày các nước sẽ không còn tuốt gươm chém giết lẫn nhau nữa, người ta sẽ lấy gươm rèn thành lưỡi cày, lấy giáo rèn nên lưỡi liềm, và mọi người sẽ bước đi trong ánh sáng của Chúa. Thật là một giấc mơ tuyệt vời! Có người cho rằng giấc mơ ấy sẽ đến khi Đấng Messia đến. Người khác cho rằng nó chỉ sẽ đến khi

Đấng Messia lại đến lần thứ hai. Có kẻ nói nó sẽ chẳng bao giờ đến, đó chỉ là nằm mơ giữa ban ngày. Nhưng vẫn có người tin rằng thế nào nó cũng đến nên miệt mài theo đuổi như Alan Platon trong chuyện trên.

Một chuyện khác: Một người thợ săn nghe nói tới một con

chim đặc biệt có đôi cánh rộng màu trắng rực rỡ. Đó là con chim đẹp nhất trong các loài chim trên mặt đất. Vì thế người thợ săn không quản ngại đường xa, trèo đồi vượt suối đi tìm nó hết ngày này sang ngày khác, tháng này đến tháng nọ, năm này đến năm kia. Một lần anh đã may mắn thấy được bóng dáng nó ở một khoảng cách rất xa. Nhưng chỉ thoáng thấy là nó bay đi mất. Anh vẫn kiên trì đi tìm. Một ngày kia anh nhặt được một cọng lông trắng của nó. Rồi anh chết đi mà không bao giờ bắt được con chim mơ ước của mình.

Cuộc săn tìm của người thợ săn là hình ảnh của loài người tìm kiếm hòa bình. Giấc mơ toàn thế giới vui hưởng thái bình của Isaia có thể không thực hiện được nhưng nó không chỉ đơn thuần là nằm mơ giữa ban ngày, mà giống như một ngọn núi mà ta mơ có ngày sẽ đứng trên đó. Dĩ nhiên muốn thế thì ta không thể cứ ngồi một chỗ mà mơ, hoặc ước chi nó từ trên trời hạ thấp xuống tận chân ta. Ta phải leo, phải có chương trình và kiên trì làm theo chương trình ấy, cho dù có chậm chạp và lâu dài.

Ngay cả khi giấc mơ thái bình ấy sẽ không bao giờ được thực hiện trọn vẹn trên toàn thế giới

đi nữa, thì việc theo đuổi giấc mơ ấy cũng có ảnh hưởng tốt trên đời ta. Điều quan trọng không phải là đạt được mục đích mà là sống có mục đích. Nhiều khi, có một mục đích tốt cho đời mình thì kể như đủ, miễn là không bao giờ ta bỏ mục đích ấy.

Thế giới ngày nay nhờ khoa học kỹ thuật tiến bộ có thể làm được hầu như mọi điều, nhưng lại bất lực không tạo ra hòa bình được: bất hòa khắp nơi, trên bình diện lớn như nước này với nước nọ, dân này với dân nọ; hoặc trên bình diện nhỏ như nhóm này với nhóm kia, người này với người khác. Mỗi kitô hữu có thể góp phần mình vào việc thực hiện giấc mơ thái bình của Isaia, bằng những cố gắng xoá bỏ óc kỳ thị, sự đố kỵ, ích kỷ, chia rẽ nhau...; bằng cách gieo rắc hòa thuận, cảm thông, hợp tác...

Chúng ta cũng nên biết rằng chúng ta không cô đơn trong những cố gắng ấy, mà có Chúa giúp ta: Thiên Chúa đã yêu thương chúng ta đến nỗi sai Con Một của Ngài đến ở với loài người chúng ta, thiết lập Nước Thiên Chúa ở trần gian này, và cùng đồng hành với chúng ta trong nỗ lực leo lên đỉnh núi thái bình.

CHÚA NHẬT II MÙA VỌNG, NĂM A

Gioan Tẩy giả cho biết Đấng Messia mà ngôn sứ Isaia tiên báo sắp đến rồi và do đó Nước Thiên Chúa ấy cũng gần đến. Vậy mọi người hãy dọn đường cho Ngài. Dọn đường bằng cách:

- Sám hối từ bỏ tội lỗi
- làm việc lành cho xứng với lòng sám hối ấy.

Thông cảm, tiếp rước và phục vụ

Khi Thánh Phaolô muốn dạy các tín hữu phải sống với nhau thế nào để cộng đoàn Giáo Hội của họ thực sự là một cuộc sống hạnh phúc trong Nước Chúa, Ngài đã chỉ họ 3 việc: thông cảm nhau, tiếp rước nhau và phục vụ nhau.

- Thông cảm: phải chằng lý do khiến người ta buồn giận nhau, chỉ trích nhau, kết án nhau... là vì người ta không thông cảm cho nhau?

- Tiếp rước: phải chằng nguyên cơ của những cảnh "mạnh ai nấy sống", "đèn nhà ai nhà nấy sáng", "sống chết mặc bay"... là vì

người ta không tiếp rước nhau?

- Phục vụ: phải chằng nguồn gốc của những chèn ép, tranh dành, ích kỷ... là vì người ta không phục vụ nhau?

Thử tưởng tượng một tập thể mà ai nấy đều thông cảm, tiếp rước và phục vụ mọi người khác. Cảnh tượng sẽ chẳng kém gì giấc mơ thái bình của ngôn sứ Isaia và bức tranh tuyệt vời của cộng đoàn tín hữu sơ khai.

"Hãy dọn đường Chúa"

"Hãy dọn đường Chúa", đó là lời Thánh Gioan Tiên hô kêu gọi.

Xin được phép gợi lên một vài suy nghĩ hơi thi vị về những con đường.

Thánh kinh có nói tới nhiều con đường:

- Con đường dân Do thái đã đi qua trong sa mạc: một con đường quanh co đi hoài đi mãi suốt 40 năm lang thang để tìm về Đất Hứa.

- Con đường từ Giêrusalem xuống thành Giêricô: một con đường hiểm trở đầy những ổ phục kích của bọn cướp, Chúa Giêsu đã kể

dụ ngôn về một người lữ hành đi qua con đường đó bị bọn cướp đánh dở sống dở chết.

- Con đường của Chúa Giêsu và các tông đồ một lần kia đi ngang qua xứ Samaria ngoại đạo: một con đường đã bị chặn lại không cho đi vì những thành kiến thù nghịch giữa hai dân tộc.

- Con đường thập giá của Chúa Giêsu: một con đường khổ đau rải rác những giọt máu của Đấng Cứu thế.

- Con đường về làng Emmau mà có lần sau phục sinh, hai môn đệ của Chúa Giêsu đã cùng Ngài sánh bước: một con đường mù sương che mắt khiến hai ông không nhận ra Thầy mình.

- Và con đường là chính Chúa Giêsu "Ta là Đường, là sự thật và là sự sống".

Những con đường trong Thánh kinh ấy, thực ra là hình bóng của những con đường trong đời người: trong cuộc đời, có:

- có những con đường chằng dây kẽm gai: con đường của những kẻ thù hận nhau, nó ngăn chặn những tương giao qua lại.

- Có những con đường đầy ô phức kích: con đường của những kẻ cạnh tranh nhau, chờ cơ hội để khai thác nhau, lợi dụng nhau, làm hại nhau.

- có những con đường hầm u tối: con đường của những kẻ lọc lừa, gian dối.

- có những con đường quanh co trong rừng rậm: con đường của những kẻ lén lút sống trong vòng tội lỗi.

- có những con đường gồ ghề lồi lõm: con đường của những kẻ mang một tật xấu thâm căn cố đế, hoặc kiêu căng, hoặc hà tiện, hoặc đam mê sắc dục...

- có những con đường cỏ dại mọc đầy: con đường của những kẻ không vững chắc tội nặng nhưng còn rất nhiều tội nhẹ.

- Có những con đường sa mạc cát nóng: con đường của những kẻ khô khan việc đạo.

- và cũng có những con đường cái quan thẳng tắp: con đường bình an của những kẻ đạo hạnh, ngày càng tiến nhanh về Chúa.

Cuộc đời mỗi người chúng ta là một con đường: con đường hai chiều đưa ta đến với Chúa và Chúa đến với ta, hay đưa ta đến với tha nhân và tha nhân đến với ta.

- Đó chính là con đường mà Chúa Giáng Sinh muốn đi, đi để đến với ta, và qua ta để đến với tha nhân: đến để mang cho ta và cho anh em ta muôn ơn lành: ơn bình an, ơn hạnh phúc, ơn đạo hạnh.

CHÚA NHẬT III MÙA VỌNG, NĂM A

Cũng như mọi người khác đương thời, Gioan Tẩy Giả nôn nóng chờ Đấng Messia của Thiên Chúa đến. Gioan cũng đoán rằng Đức Giêsu chính là Đấng Messia ấy. Chỉ có điều Gioan lại quan niệm rằng Đấng Messia là một vị Thẩm phán nghiêm minh. Ngài đến để trừng trị những người gian ác. Vì thế khi thấy Đức Giêsu chưa làm gì để trừng trị kẻ ác, thậm chí bản thân Gioan đang bị kẻ ác giam giữ trong ngục mà Ngài cũng chưa ra tay. Gioan đâm ra hoang mang, ông sai môn đệ đến thưa Người rằng: "Thầy có phải là Đấng phải đến chăng?"

Đức Giêsu không trả lời trực tiếp. Ngài bảo các môn đệ của Gioan về thuật lại cho thầy họ tất cả những điều họ thấy Ngài làm: những kẻ bệnh hoạn tật nguyền được cứu chữa và Tin Mừng được loan báo cho người nghèo. Đó là những chi tiết mà ngôn sứ Isaia dùng để mô tả Đấng Messia, nhưng không phải là một Đấng Messia thẩm phán, mà là một

Đấng Messia Tôi Tớ.

Như thế, một cách gián tiếp, Đức Giêsu đã trả lời cho Gioan biết rằng Ngài chính là Đấng Messia; đồng thời Ngài cũng điều chỉnh lại quan niệm Messia của Gioan: Đấng Messia đến không phải để trừng trị mà để cứu vớt.

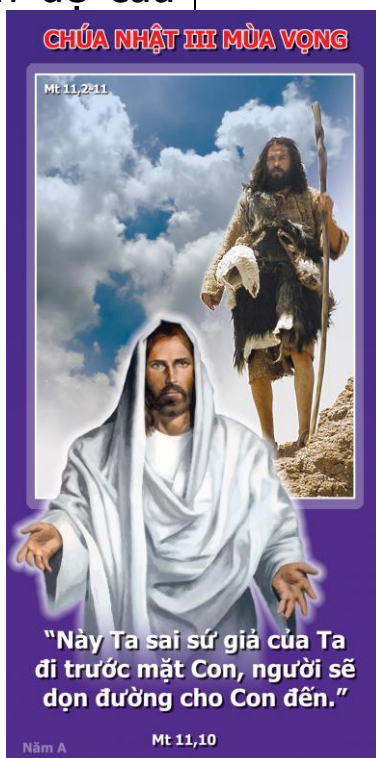
Quan niệm này quả là quá xa lạ với suy nghĩ của Gioan. Vì thế, Đức Giêsu nhắn với ông "Phúc cho ai không vấp ngã vì Ta".

Người ta đang cần Chúa

Nhìn bề ngoài thì xem ra con người thời nay rất đầy đủ. Nhưng nếu đi sâu đến tận đáy lòng, ta mới thấy nhiều khoảng trống mênh mông rất cần được lấp đầy:

- Khoảng trống "siêu vật chất": Mặc dù tiền bạc, của cải, tiện nghi... - nói chung là vật chất - có rất nhiều, nhưng lòng người vẫn luôn thấy thiếu. Chỗ thiếu vắng này không thể lấy tiền mà mua được, không thể lấy vật chất mà lấp đầy được.

- Khoảng trống "tình yêu": người ta sống

với nhau vì quyền lợi. Ai có lợi cho tôi thì tôi đến; ai không có lợi thì tôi thờ ơ, ai không còn có lợi thì tôi bỏ, ai có hại thì tôi tìm cách diệt trừ... Hình như tình yêu không có chỗ trong lòng người.

- Khoảng trống "vĩnh hằng": mọi thứ mà người thời nay có đều chỉ là tạm bợ, kéo dài lắm cũng chỉ là "trăm năm trong cõi người ta". Con người cần cái gì đó dài hơn, lâu hơn, mãi mãi...

Những khoảng trống ấy thật là mê mông, và không ai ngoài Chúa có thể lấp đầy. Con người thời nay đang rất cần Chúa.

Đừng nóng vội

Trước một vấn đề quan trọng cần giải quyết, người ta chia thành hai hạng khác nhau:

- Những người nóng vội: muốn giải quyết ngay tức khắc, bằng cách nào cũng được, kết quả thế nào cũng được.

- Những người kiên nhẫn: tìm hiểu kỹ vấn đề, suy nghĩ cách giải quyết thỏa đáng nhất, chờ có đủ điều kiện thuận lợi nhất.

Phần Thiên Chúa, Ngài không nóng vội nhưng rất kiên nhẫn, bởi vì Ngài muốn cứu chữa tận căn, muốn cải tạo con người, muốn canh tân thế giới.

Phần mỗi người chúng ta, cũng chớ tìm những giải pháp

nhANH chóng mà hời hợt, nhưng hãy kiên nhẫn: kiên nhẫn điều trị tận gốc căn bệnh của mình, kiên nhẫn cải tạo từng mặt cuộc sống của mình, và kiên nhẫn góp phần canh tân thế giới.

Chuyện minh họa

Một nhóm thương gia dự một cuộc họp. Người nào cũng báo trước với vợ con là sẽ về nhà đúng giờ ăn bữa tối. Nhưng cuộc họp kéo dài hơn dự định. Tan buổi họp, ai nấy hối hả chạy ra xe buýt. Một người xô phải quầy bán táo của một cậu bé, táo rơi tứ tung. Nhưng không ai dừng lại để lượm giúp cậu. Rồi mọi người đều lên được xe buýt, thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng ít giây sau, một người trong nhóm cảm thấy bức rức về chuyện cậu bé bán táo. Ông xuống xe trở lại chỗ cũ. Ông thấy cậu bé đang vất vả mò tìm từng trái táo để lượm lại. Thì ra cậu bị mù! Tội nghiệp quá, ông giúp cậu lượm lại từng quả cho đến hết. Một số quả đã bị giập. Ông móc túi dúi vào tay cậu bé một món tiền, rồi ra đi. Cậu bé bán táo hỏi với theo "Ông có phải là Chúa Giêsu không?"

Theo một nghĩa nào đó, ông ta là Chúa Giêsu. Thời nay đang cần có nhiều Chúa Giêsu như thế.

CHÚA NHẬT IV MÙA VỌNG, NĂM A

Đức Giêsu Ngôi Hai Thiên Chúa đã sinh ra, làm một con người như mọi người: có mẹ là một người nữ mang tên Maria, cha là một bác thợ mộc tên là Giuse.

Nhưng thiên thần Gabriel cho thánh Giuse biết những đặc tính thiêng linh của Đức Giêsu: Ngài được thụ thai là "bởi phép Chúa Thánh Thần", Ngài đến trần gian là "để cứu dân mình khỏi tội".

Thánh Matthêu hiểu rằng việc này làm ứng nghiệm lời tiên tri của ngôn sứ Isaia: Đức Giêsu chính là Emmanuel, Thiên Chúa ở cùng chúng ta.

Chỉ cần một so sánh rất tầm thường, chúng ta sẽ thấy đó là một ơn rất to lớn mà Thiên Chúa ban cho chúng ta:

Tôi có một người bạn vừa tốt vừa đa tài đa năng. Mỗi khi có chuyện gì cần, tôi gọi thì anh đến và anh giúp tôi giải quyết rất tốt đẹp. Tôi sung sướng lắm. Nhưng nhiều khi tôi đang cần mà anh lại đang đi vắng xa nên không giúp gì cho tôi

được. Khi đó tôi ao ước: phải chi người bạn ấy luôn ở với tôi!

Chúa Giêsu hơn người bạn ấy rất nhiều: Ngài không chỉ là một con người mà còn là Thiên Chúa. Ngài không chỉ đa tài đa năng mà còn là toàn tài toàn năng. Ngài nói "Này Ta ở cùng chúng con mọi ngày cho đến tận thế". Ngài đúng là Emmanuel, Thiên Chúa ở cùng chúng ta. Còn gì quý hơn !

Chuẩn bị Lễ Giáng sinh

Ngày nay thói quen mừng lễ Giáng sinh có thể nói là rất phổ biến: hầu hết mọi người trên thế giới, dù là người có đạo hay không có đạo, cũng đều quen mừng lễ Giáng sinh. Tuy nhiên, hầu như ai ai cũng coi đây là một dịp lễ vui, có nhiều hoa đèn, nhiều tiếng thánh ca. Trong dịp lễ Giáng sinh, người ta cũng sáng tác nhiều tiểu phẩm văn nghệ rất cảm động nhưng qua đó ta thấy được khía cạnh mỉa mai là lễ Giáng sinh đã không được mừng đúng ý nghĩa. Có một tiểu

phẩm kể chuyện một em bé gái nghèo, đêm Giáng sinh phải co ro lặn lội trong sương tuyết để bán từng hộp que diêm, trong khi đó thì xa xa vọng lại tiếng hát thánh ca réo rắt; một tiểu phẩm khác kể chuyện một tên ăn trộm coi lễ Giáng sinh là dịp tốt để hành nghề, nó biết đêm đó nhà giàu nào cũng có nhiều bánh trái, cho nên nó đợi đến lúc người ta đi dự lễ ở nhà thờ để lén vào ăn trộm, và xa xa vọng lại cũng những hồi chuông giáng sinh rộn rã.

Cũng có một tác phẩm tuy không nói về lễ Giáng sinh nhưng cũng mang cùng một ý nghĩa. Đây là một chuyện phim tưởng tượng. Đạo diễn tưởng tượng có một Đức Giáo hoàng vì chán cảnh lễ nghi rườm rà trong Tòa Thánh Vatican nên nhân một dịp đi lạc khỏi Tòa Thánh, đã đi luôn vào sống ở một ngôi làng nghèo. Làng này đang bị bệnh dịch hoành hành nên bị cắt đứt mọi liên lạc với bên ngoài, lương thực khan hiếm. Trong làng có một cái cối dùng sức gió để cung cấp nước, nhưng cối gió đã hư và không ai sửa. Nếp sống quá khổ cực khiến người ta không đến nhà thờ nữa, nhà thờ bị hoang phế, và chính vị Linh mục coi sóc nhà thờ đó cũng chán nản hồi tục đi làm nghề

chăn cừu. Đức Giáo hoàng đã cùng với dân làng đi moi đồng rác, tiếp xúc với những trẻ em lang thang bụi đời, và động viên người ta cùng Ngài sửa lại cái cối xay nước. Sau một thời gian làm việc vất vả với rất nhiều khó khăn, cái cối xay gió ấy đã được sửa chữa và hoạt động lại. Cho tới lúc đó dân làng mới biết Ngài chính là Giáo hoàng. Và Ngài giã từ họ trở về Tòa Thánh. Cuốn phim kết thúc với cảnh Đức Giáo hoàng chủ tọa một Thánh lễ có rất đông người tham dự, đặc biệt trong số đó có dân chúng của cái làng nghèo khổ kia và cả vị Linh mục nữa, vị Linh mục này đã trở về với đoàn chiên giáo dân của mình. Chắc chúng ta hiểu được ngụ ý của đạo diễn: Nếu giáo hội chỉ thu mình trong các lễ nghi ở nhà thờ thì dần dần Giáo hội sẽ xa lìa quần chúng và quần chúng cũng xa lìa Giáo hội. Còn Giáo hội dân thân phục vụ những nhu cầu thiết thực của quần chúng thì quần chúng sẽ đến vây quanh Giáo hội.

Ngôi Hai Thiên Chúa giáng sinh là Emmanuel, nghĩa là "Thiên Chúa ở cùng chúng ta". Giáo Hội cũng phải là Emmanuel. Và mỗi tín hữu cũng phải là Emmanuel.

LỄ THÁNH GIA, NĂM A

Trong bức tranh vẽ cảnh gia đình Nadarét, có hai nét đáng lưu ý hơn cả:

a/ Vai trò nổi bật của người gia trưởng: vai người mẹ Maria và người con Giêsu đều mờ nhạt để làm nổi bật hẳn lên vai người gia trưởng Giuse. Người gia trưởng này tuy âm thầm nhưng rất tận tụy lo lắng chăm sóc mọi người trong gia đình. Một gia đình hợp nhất quanh người gia trưởng.

b/ Nhưng bên trên vai trò người gia trưởng, còn một vai khác quan trọng hơn, đó là Thiên Chúa. Chính Thiên Chúa dẫn dắt cuộc sống gia đình Nadarét qua đại diện của Ngài là gia trưởng Giuse. Thiên Chúa là gia trưởng tối cao của gia đình.

Vai trò người cha

Đương nhiên người cha và người mẹ là hai vai trò quan trọng nhất trong gia đình. Còn nếu so sánh người cha với người mẹ thì có lẽ vai trò người cha quan trọng hơn:

- Gia đình nào có người mẹ tốt nhưng người cha xấu thì các con trong gia đình khó mà tốt hết

được. Hình như tâm lòng của người mẹ không hữu hiệu bằng sự hướng dẫn của người cha.

- Gia đình nào có người cha tốt thì hầu như mọi người trong nhà đều dễ trở thành tốt, vì người cha là cột trụ cho cả nhà dựa vào, là vị chỉ huy điều khiển mọi người, là người cầm lái đưa cả

gia đình theo một hướng.

Gia đình Nadarét có Thánh Giuse làm gia trưởng. Dù Đức Maria và Chúa Giêsu là những người cao quý hơn thánh Giuse, nhưng Thiên Chúa đã đặt hai vị dưới quyền Thánh Giuse; khi Thiên Chúa muốn nói gì với gia đình này thì Ngài nói với Thánh Giuse; và hai vị kia vâng lời Thánh Giuse như vâng lời Thiên Chúa.

Phần Thánh Giuse, có lẽ Ngài không thông minh và tài cán bao nhiêu, nhưng Ngài rất tận tụy trong bốn phận, nhất là Ngài điều hành việc gia đình theo sự hướng dẫn của Thiên Chúa. Bài Tin Mừng hôm nay kể: trong hai tình huống nghiêm trọng nhất là trốn sang Ai cập và hồi hương

về Nadarét, Thánh Giuse đều làm theo lời Chúa. Bản văn viết rõ: "Giuse liền thức dậy, đưa Hài Nhi và mẹ Người trốn sang Ai cập" (hoặc: "về đất Israel"). Dù đang ngủ nhưng mau mắn "thức dậy" và "liền" thi hành ngay lời Chúa dạy.

Đối chiếu với gương thánh Giuse, chúng ta hiểu được lý do khiến cho nhiều gia đình không được tốt:

- Lý do thứ nhất là vì người cha gia đình không tận tụy với bổn phận mình.

- Lý do thứ hai là vì người cha gia đình không điều hành gia đình theo sự hướng dẫn của Thiên Chúa.

Lòng hiếu thảo không phải là bản năng

Cha mẹ thương con là do bản năng: dù đứa con xinh đẹp hay xấu xí, ngoan ngoãn hay nghịch, cha mẹ vẫn luôn yêu thương và hy sinh tất cả cho nó. Người ta nói "Nước bao giờ cũng chảy xuôi xuống".

Nhưng con cái thương cha mẹ không phải là bản năng (con cái bám lấy cha mẹ mới là bản năng): khi đứa con còn cần đến cha mẹ thì xem ra nó "thương" cha mẹ lắm. Đến khi nó không cần đến cha mẹ nữa, nhất là khi cha mẹ cần đến nó thì nhiều đứa thờ ơ, hắt hủi, bất hiếu...

"Cha mẹ nuôi con như biển hồ lai láng, con nuôi cha mẹ tính thảng tính ngày".

Nếu là bản năng thì không cần được dạy. Vì không phải là bản năng nên cần được dạy mới biết.

- Người Việt Nam dạy con cái hiếu thảo cha mẹ cách tiêu cực bằng lời đe dọa: ai bất hiếu ngỗ nghịch với cha mẹ thì sẽ bị "trời đánh".

- Sách Đức Huấn Ca dạy cách tích cực bằng Lời Chúa hứa ban cho kẻ thảo hiếu cha mẹ nhiều ơn lành.

Dù dạy cách tiêu cực bằng lời đe dọa, hay cách tích cực bằng lời hứa, cả hai lời dạy trên đều giống nhau ở điểm quy lòng hiếu thảo về nguồn gốc là Thiên Chúa (hay "Ông Trời"): chính Thiên Chúa muốn con cái hiếu thảo với cha mẹ, do đó Ngài thưởng kẻ hiếu thảo và phạt kẻ bất hiếu.

Vì thế những kẻ làm con phải ý thức rằng: Hiếu thảo với cha mẹ

- không chỉ là một tình cảm tự nhiên được thúc đẩy bởi bản năng,

- mà còn là một đạo lý nhân bản (đạo làm người: nhân-đạo)

- hơn nữa, đó còn là lệnh truyền của chính Thiên Chúa (thiên-đạo).

HỌC HỎI LINH ĐẠO**Bài 48****TÌM HIỂU TỔNG CHIẾU
DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG**

(Tiếp theo)

Lm. Giuse Tạ Huy Hoàng**Dẫn vào:**

Ở một mức độ nào đó của thời đại “kém bao dung” hiện nay, lời Chúa Giê-su dạy trong dụ ngôn năm xưa “Thế người không phải thương xót đồng bạn của người, như ta đã thương xót người sao...”¹ hẳn phải là một chủ đề cực kỳ quan trọng cho nhân loại. Chẳng hạn như trường hợp một cô giáo bị phụ huynh học sinh bắt quỳ (“trả thù”) vì cô giáo đã phạt quỳ đứa con của “vị phụ huynh đó!”² Bài nhận xét sau đây có thể sẽ diễn tả đúng tâm trạng của “người học sinh bị phạt quỳ” trong tương lai (khi nghĩ về cô giáo mình phải quỳ “chịu lụy”)....

Đêm suy tư con viết thư thăm bố/ Đời rõ khổ... bố con ta sai lầm/
Tưởng “âm thầm”... nhưng sự việc đã lỡ/ Con bỡ ngỡ... “thà trời sập
còn hơn”/ Nay con lớn hiểu đời hơn ngày trước/ Xin ơn phước cho cô
giáo ngày xưa/ Con xin hứa... cô ơi xin tha lỗi.../ Con xin hứa... cô ơi
con đã chừa. Thật ra, không chỉ “xin tha lỗi, xin chừa, rồi hứa...” là
xong, nhưng khi ý thức về sự bất toàn của mình, chúng ta còn phải
có những hành động cụ thể diễn tả đúng tâm trạng như thế.

Misericordiae vultus, số 9,9-19

*But he then meets a fellow servant who owes him a few cents and who in turn begs on his knees for **mercy**, but the first servant refuses his request and throws him into jail. (APV 9,9) When the master hears of the matter, he becomes infuriated and, summoning the first servant back to him, says, "Should not you have had **mercy** on your fellow servant, as I had **mercy** on you?" (Mt 18: 33). (APV 9,10) Jesus concludes, "So also my heavenly Father will do to every one of you, if you do not forgive your brother from your heart" (Mt 18:35). (APV 9,11) This parable contains a profound teaching for all of us.*

¹ Mt 18,33.² Câu chuyện được đăng công khai trên báo chí cách đây không lâu (x. <https://tuoitre.vn/vu-co-giao-quy-xin-loi>).

(APV 9,12) *Jesus affirms that mercy is not only an action of the Father, it becomes a criterion for ascertaining who his true children are.* (APV 9,13) *In short, we are called to show mercy because mercy has first been shown to us.* (APV 9,14) *Pardoning offences becomes the clearest expression of merciful love, and for us Christians it is an imperative from which we cannot excuse ourselves.* (APV 9,15) *At times how hard it seems to forgive!* (APV 9,16) *And yet pardon is the instrument placed into our fragile hands to attain serenity of heart.* (APV 9,17) *To let go of anger, wrath, violence, and revenge are necessary conditions to living joyfully.* (APV 9,18) *Let us therefore heed the Apostle's exhortation: "Do not let the sun go down on your anger" (Eph 4:26).* (APV 9,19)

Tuy nhiên, sau đó anh ta gặp một người đầy tớ bạn chỉ nợ anh một vài xu; thì người bạn này cũng theo cách cầu xin anh **thương xót**, nhưng anh ta đã khước từ và đẩy bạn mình vào tù. (APV 9,9) Khi biết được sự việc, người chủ tức giận, gọi anh "đầy tớ tàn nhẫn" trở lại và nói: "Thế người không phải **thương xót** đồng bạn, như ta đã **thương xót** người sao?" (Mt 18,33). (APV 9,10) Chúa Giê-su kết luận: "Cha của Thầy ở trên trời cũng sẽ đối xử như thế với mỗi người trong anh em, nếu anh em không thật lòng tha thứ cho anh em mình" (Mt 18,35). (APV 9,11) Dụ ngôn này chứa đựng một giáo huấn sâu sắc cho tất cả chúng ta. (APV 9,12) Chúa Giê-su khẳng định rằng **lòng thương xót** không chỉ là hành động của Chúa Cha, mà còn trở nên chuẩn mực để xác thực ai là con cái đích thực của Ngài. (APV 9,13) Tóm lại, chúng ta được mời gọi để bày tỏ **lòng thương xót** vì chúng ta đã được hưởng trước **lòng thương xót**. (APV 9,14) Việc tha thứ cho các sai phạm trở thành lối đi dẫn dắt rõ ràng nhất của tình yêu thương xót, và đối với Ki-tô hữu chúng ta đó là một mệnh lệnh mà chúng ta không được phép thoái thác. (APV 9,15) Có những lúc tha thứ xem ra là thật khó! (APV 9,16) Thế nhưng tha thứ là công cụ đôi tay giòn mỏng của chúng ta có được để đón nhận sự thanh thản trong tâm hồn. (APV 9,17) Việc lướt thắng được cơn giận, thịnh nộ, bạo lực và trả thù là điều kiện cần để vui sống. (APV 9,18) Vì vậy, chúng ta hãy chú ý đến lời khuyên nhủ của vị thánh tông đồ: "Chớ để mặt trời lặn mà cơn giận vẫn còn" (Ep 4,26). (APV 9,19)

Tout de suite après, il rencontre un autre serviteur qui lui devait quelques centimes. (APV 9,9a) *Celui-ci le supplia à genoux d'avoir pitié, mais il refusa et le fit emprisonner.* (APV 9,9b) *Ayant appris la*

chose, le maître se mit en colère et rappela le serviteur pour lui dire: "Ne devais-tu pas, à ton tour, avoir pitié de ton compagnon, comme moi-même j'avais eu pitié de toi?" (Mt 18,33). (APV 9,10) Et Jésus conclut: "C'est ainsi que mon Père du ciel vous traitera, si chacun de vous ne pardonne pas à son frère du fond du cœur" (Mt 18, 35). (APV 9,11) La parabole est d'un grand enseignement pour chacun de nous. (APV 9,12) Jésus affirme que la miséricorde n'est pas seulement l'agir du Père, mais elle devient le critère pour comprendre qui sont ses véritables enfants. (APV 9,13) En résumé, nous sommes invités à vivre de miséricorde parce qu'il nous a d'abord été fait miséricorde. (APV 9,14) Le pardon des offenses devient l'expression la plus manifeste de l'amour miséricordieux, et pour nous chrétiens, c'est un impératif auquel nous ne pouvons pas nous soustraire. (APV 9,15) Bien souvent, il nous semble difficile de pardonner! (APV 9,16) Cependant, le pardon est le moyen déposé dans nos mains fragiles pour atteindre la paix du cœur. (APV 9,17) Se défaire de la rancœur, de la colère, de la violence et de la vengeance, est la condition nécessaire pour vivre heureux. (APV 9,18) Accueillons donc la demande de l'apôtre: "Que le soleil ne se couche pas sur votre colère" (Ep 4, 26). (APV 9,19)

Đề kết: Đúng là, "Chớ để mặt trời lặn mà cơn giận vẫn còn".³ Tích cực hơn, chúng ta phải sẵn lòng tha thứ cho anh em mình".⁴ Chuẩn mực đó sẽ giúp thẩm định ai là con cái đích thực của Chúa. Bởi lẽ, việc tha thứ cho các sai phạm của người khác trở thành "lối đi đạt rõ ràng nhất của tình yêu thương xót, và đối với Ki-tô hữu chúng ta thì đó là một mệnh lệnh mà chúng ta không được phép thoái thác".⁵ Thật vậy, "tha thứ là công cụ đôi tay giòn mỏng của chúng ta có được để đón nhận sự thanh thản trong tâm hồn".⁶ Nghĩa là, "việc lướt thắng được cơn giận, thịnh nộ, bạo lực và trả thù là điều kiện cần để vui sống".⁷

10-11-2019, GTHH

---

³ Ep 4,26.

⁴ Mt 18,35.

⁵ APV 9,15.

⁶ APV 9,17.

⁷ APV 9,18.

ĐỌC KINH THƯƠNG XÓT và CÁC CỬ CHỈ, ĐIỀU BỘ

LM Vinh Sơn Trần Đình Hòa

Đặc trách CD LCTX hạt Xuyên Mộc, GP Bà Rịa

Lời kinh Mân Côi và Lời Kinh Thương xót là hai lời kinh tuy đơn sơ, nhưng hàm chứa sức mạnh thiêng liêng to lớn. Hai Lời Kinh được mạc khải tư vào những thời điểm đen tối của lịch sử nhân loại.

Lời Kinh Mân Côi được chính Đức Mẹ mời gọi các tín hữu thực hành trong lúc thế giới đang xảy ra đại chiến thứ nhất. Ngày 13 tháng 10 năm 1917, Đức Mẹ dạy: *"Mẹ đến kêu nài các tín hữu hãy lần hạt Mân Côi. Mẹ mong ước nơi đây có một nguyện đường tôn kính Mẹ. Nếu người ta cải thiện đời sống thì chiến tranh sớm kết thúc"*. Trong khi đó, lời kinh thương xót được mạc khải riêng cho chị thánh Faustina cũng vào thời điểm thế giới đang chuẩn bị chiến tranh thế giới thứ hai. Hôm nay, chúng ta cùng tìm hiểu lời kinh này.

1, Nguồn gốc Lời Kinh.

Trong nhật kí của chị thánh Faustina số 476, chị viết: *"Sáng hôm sau, khi vào nhà nguyện, tôi đã nghe những lời này trong tâm hồn: Mỗi lần vào nhà nguyện, con hãy lập tức đọc lời kinh Ta đã dạy hôm qua. Khi đọc xong kinh ấy, tôi nghe trong lòng những lời này: Lời kinh này có thể làm nguôi cơn nghĩa nộ của Ta. Con hãy đọc kinh ấy trong chín ngày, lần theo tràng chuỗi Mân Côi và đọc theo cách này: trước tiên, con hãy đọc một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng và kinh Tin Kính. Sau đó, với những hạt kinh Lạy Cha, con hãy đọc: "Lạy Cha Hằng Hữu, con xin dâng lên Cha Mình Thánh, Máu Thánh, linh hồn và Thần Tính của Chúa Giêsu Kitô, Con rất yêu dấu Cha, là Chúa chúng con, để đền vì tội lỗi chúng con và toàn thế giới. Khi gặp những hạt kinh Kính Mừng, con hãy đọc: Vì cuộc khổ nạn thảm thương của Chúa Giêsu Kitô, xin Cha thương xót chúng con và toàn thế giới. Để kết thúc, con hãy đọc ba lần câu: Lạy Thiên Chúa Chí Thánh, Toàn Năng, Hằng Hữu, xin thương xót chúng con và toàn thế giới"*.

Qua chị Thánh Faustina, Thiên Chúa muốn mọi người, đặc biệt là các tín hữu đọc chuỗi kinh thương xót. Một lần kia, chị thánh từ trên nhà xuống bếp và được nghe những lời sau đây trong linh hồn: *"Con hãy đọc không ngừng chuỗi kinh mà Ta đã dạy cho con. Bất cứ ai đọc chuỗi kinh này sẽ nhận được Lòng Thương Xót bao la trong giờ lâm tử. Các linh mục hãy giới thiệu chuỗi kinh ấy cho các tội nhân như niềm trông cậy sau cùng cho ơn cứu rỗi. Một tội nhân dù chai đá, cứng lòng đến mấy, nhưng nếu đọc chuỗi kinh này, dù chỉ một lần duy nhất mà thôi, cũng sẽ nhận được ơn thánh do lòng lân tuất vô cùng của Ta. Ta ước ao toàn thể thế giới đều biết đến Lòng Thương Xót vô cùng của Ta. Ta khát khao ban tràn những ân sủng khôn lường cho những linh hồn tín thác vào Lòng Thương Xót của Ta"* (NK số 687).

Chúng ta có thể đọc kinh thương xót vào bất cứ giờ nào thuận tiện và phù hợp với hoàn cảnh của mỗi người. Tuy nhiên, Chúa muốn chị thánh Faustina đọc kinh này vào giờ khổ nạn của Chúa. Người đã dạy chị thánh Faustina: *"Vào lúc ba giờ chiều, con hãy khẩn nài Lòng Thương Xót của Ta, đặc biệt cho các tội nhân, chớ gì con hãy dùng một giây lát ngăn ngui để dìm mình vào cuộc Thương Khó, nhất là nỗi đớn đau chịu ruộng rẫy trong cơn hấp hối của Ta. Đây là giờ thương xót vô biên cho toàn thể giới. Ta sẽ cho con chia sẻ nỗi sầu muộn đến chết của Ta. Trong giờ này, linh hồn nào nhân vì cuộc thương khó của Ta mà kêu xin, Ta sẽ không khước từ họ bất cứ điều gì"* (NK số 1320).

2. Thứ tự giờ kinh thương xót

Dựa vào những mạc khải cho chị thánh Faustina, chúng ta thực hành giờ kinh thương xót vào lúc 3 giờ chiều với kết cấu lời kinh thương xót, tối thiểu như sau:

Làm Dấu Thánh Giá. Ba Hạt Nhỏ, đọc: 1 Kinh Lạy Cha - 1 Kinh Kính Mừng - 1 Kinh Tin Kính.

Hạt Lớn, thay vì Kinh Lạy Cha trong chuỗi Mân Côi, thì đọc:

Lạy Cha Hằng Hữu, con xin dâng Cha Mình, Máu, Linh hồn, và Thần tính của Con yêu dấu Cha là Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng con, để đền tạ tội lỗi chúng con và tội lỗi toàn thế giới.

Mười Hạt Nhỏ, thay vì 10 Kinh Kính Mừng, đọc 10 lần:

Vì cuộc tử nạn đau buồn của Chúa Giêsu, xin thương xót chúng con và toàn thế giới.

Lặp lại “hạt lớn” và “10 hạt nhỏ” đến hết chuỗi Mân Côi. Sau đó, để kết thúc chuỗi hạt, đọc 3 lần:

Lạy Cha Chí Thánh, Đấng Toàn Năng, Đấng Hằng Hữu, xin thương xót chúng con và toàn thế giới.

Hôn Thánh Giá Chúa với tâm hồn kính mến.

3. Cử chỉ và điệu bộ khi cầu nguyện bằng chuỗi kinh thương xót

Trong phụng vụ, Cử chỉ và điệu bộ thân thể của vị tư tế, phó tế, các thừa tác viên, cũng như của giáo dân nhằm làm cho toàn bộ cuộc cử hành toát ra vẻ đẹp, sự thanh cao và đơn sơ, làm cho ý nghĩa thật sự và đầy đủ của các phần khác nhau được nhận thức và làm cho sự tham dự của mọi người được khuyến khích. Do đó, phải chú ý đến những gì được qui định bởi luật phụng vụ và thực hành truyền thống của Nghi Lễ Rôma, và những gì mang lại lợi ích thiêng liêng chung cho Dân Chúa hơn là ý thích riêng hay tùy tiện. Điệu bộ chung của thân thể mà mọi người tham dự phải giữ là dấu chỉ tính tập thể và hiệp nhất của các phần tử cộng đoàn Kitô tập hợp cử hành Phụng Vụ thánh: nó biểu lộ và khích lệ tâm hồn cũng như tình cảm của các người tham dự. (x. QCTQ Sách Lễ Rôma số 42).

Lần chuỗi kinh thương xót tuy chỉ là việc đạo đức bình dân, không phải là việc phụng vụ. Tuy nhiên, chúng ta cũng cần tìm hiểu các cử chỉ và điệu bộ khi đọc kinh chung với nhau. Trước hết, chúng ta cần khẳng định rằng, khi mặc khải riêng cho thánh nữ Faustina, Chúa không nói rõ phải có các cử điệu tương ứng với từng câu kinh. Tuy nhiên, chúng ta cần nhìn nhận rằng trong các kinh thường đọc, có những kinh đi liền với cử điệu, chẳng hạn như kinh làm dấu thánh giá, kinh cáo mình...

Mặt khác, các cử chỉ và điệu bộ góp phần làm cho giờ kinh thêm sốt sắng, nói lên tinh thần hiệp nhất trong cộng đoàn và tạo nên nét đẹp thánh thiện của cộng đoàn cầu nguyện. Hơn nữa, mỗi cử điệu cũng mang một ý nghĩa nhất định.

Thật vậy, trạng thái đứng: là trạng thái căn bản trong cầu nguyện. Tư thế này đã được xem là tư thế cầu nguyện của người Do Thái, sách Tin Mừng đã chứng minh điều đó: “Khi anh em đứng cầu nguyện... (Mc 11, 25); “Người Phariseu đứng riêng một mình,

cầu nguyện rằng...” (Lc 18, 11). Trạng thái đứng cầu nguyện cũng được các cộng đoàn Hội Thánh sơ khai thực hành.

Trong phụng vụ, đứng, trước tiên được hiểu đơn giản như trạng thái tôn trọng: đứng khi chủ sự bắt đầu buổi cử hành, đứng khi nghe công bố Tin Mừng, cũng như xưa dân Israel đứng để lắng nghe Lời Chúa (x. Nk 8, 5). Đứng còn là trạng thái biểu trưng của sự phục sinh: được giải thoát khỏi tội lỗi, khỏi sự chết, không còn là nô lệ, nhưng là người con, do đó, con người có thể đứng trước mặt Thiên Chúa với niềm tin tưởng của người con được tự do. Và cuối cùng, đứng mang một ý nghĩa cánh chung: Đây chính là trạng thái của người chờ đợi ngày Cánh Chung, ngày mà *"anh em hãy đứng thẳng và ngẩng đầu lên, vì anh em sắp được cứu chuộc"* theo lời dạy của Chúa Giêsu (Lc 21, 28), và các người được tuyển chọn *"đứng trước ngai và trước Con Chiên"* (Kh 7, 9).

Tư thế ngồi: là trạng thái của người lắng nghe. Trong Tin Mừng Luca ghi nhận chị Maria ngồi bên chân Chúa mà nghe lời Người dạy” (x. Lc 10, 39). Ngồi trong khi nguyện gẫm hoặc chiêm ngắm trong thinh lặng...

Quy gối: là cử chỉ của người có lòng hối cải nên thái độ này thích hợp với các hối nhân khi lãnh nhận bí tích Hòa giải. Tư thế quỳ cũng là tư thế cầu nguyện trong những dịp đặc biệt. Khi nói lời từ giã các kỳ mục trong Hội Thánh Êphêsô, Thánh Phaolô đã cùng với tất cả anh em đã quỳ gối xuống cầu nguyện (x. Cv 20, 36). Để xin hồi sinh bà Ta-bi-tha, Phêrô đã quỳ xuống cầu nguyện (x. Cv 9, 40).

Giơ hai tay khi cầu nguyện: là một cử chỉ được thực hiện khi cầu nguyện trong truyền thống Thánh Kinh. Các tư tế dang tay lên trời, khẩn cầu cùng Đấng hằng chiến đấu cho dân tộc Do Thái (x. Mcb 14, 34). Ông Macabê dang tay lên trời, khẩn cầu Đức Chúa là Đấng làm nên những công trình kỳ diệu (x. Mcb 15, 21). Sách thánh Vịnh còn nhắc đến người xức Cút giang tay cầu nguyện Chúa Trời (x. Tv 68, 32). Cô Xara cầu nguyện bằng cử điệu dang hai tay (x. Tb 3, 11). Trước nguy cơ phạm thánh của Hêliôđôrô, tất cả dân chúng giơ tay lên trời cầu nguyện (x. 2Mc 3, 20). Hình thức cầu nguyện dang tay nói lên sự trang nghiêm nhưng nếu bàn tay vấy máu, Chúa cũng chẳng ưng (x. Is 1, 15).

Cầu nguyện với hai tay vươn lên trời cũng chính là cử chỉ đi kèm theo lời cầu nguyện chuyển cầu mà Môisen đã thực hiện trong thời Xuất Hành, nhờ cử chỉ này mà dân được tuyển chọn đã chiến thắng (x. Xh 17, 11). Vua Sa-lô-môn đứng trước

bàn thờ Chúa, trước toàn thể cộng đồng Ít-ra-en và dang tay ra cầu nguyện (x. 2Sb 6, 12). Giơ tay cầu nguyện còn là lời chúc tụng và ngợi khen (x. Tv 34). Dang hai tay lên trời khi cầu nguyện đối với người tín hữu còn một ý nghĩa là liên kết lời cầu nguyện của họ với lời cầu nguyện của Chúa Kitô, cánh tay dang ra trên thập giá.

Trong thư gửi cho Timôthê, thánh Phaolô khuyên như *"Vậy tôi muốn rằng người đàn ông hãy cầu nguyện ở bất cứ nơi nào, tay giơ lên trời, tâm hồn thánh thiện, không giận hờn, không xung khắc"* (1Tm 2, 8).

Chắp tay và dang tay trong phụng vụ thánh lễ là hai cử điệu đi liền kề của linh mục chủ tế. Cử điệu dang tay khi đọc các lời nguyện và chắp tay sau các lời nguyện ấy của linh mục chủ tế vừa mang nét đẹp phụng vụ, sự trang nghiêm và cũng đem lại sự nhịp nhàng và phù hợp với thể lý của con người. Các cử điệu ấy cũng là một gợi ý cho chúng ta khi đọc chuỗi kinh thương xót.

Tuy nhiên, chúng ta cần lưu ý điều này. Nếu đọc kinh thương xót một mình, chúng ta có thể dùng các cử điệu đi kèm với lời kinh hoặc không dùng cử điệu nào cả, miễn sao chúng ta cầu nguyện được sốt sắng và đẹp lòng Chúa. Trái lại, khi cầu nguyện chung với nhau trong một nơi chốn nhất định, chúng ta cần thống nhất các cử điệu với từng lời kinh thương xót để xây dựng tình hiệp nhất trong cộng đoàn, kiến tạo nét đẹp chung khi cầu nguyện và xây dựng bầu khí đạo đức và thánh thiện trong cộng đoàn cầu nguyện.

Ước mong rằng, mỗi cộng đoàn khi đọc chuỗi kinh thương xót, chúng ta luôn theo sát với kết cấu giờ kinh đã được mạc khải cho chị thánh Faustina. Qua các điệu bộ và cử điệu khi đọc Kinh thương xót, chúng ta diễn tả cách sống động Lòng Thương Xót vô biên của Thiên Chúa, xây dựng tình hiệp nhất yêu thương nhau hơn và kiến tạo giờ cầu nguyện cách sinh động và đạo đức hơn.

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 12/2019, CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ, Số 1, Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão, Q.1, TP.HCM; Lúc 15h, Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ. 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót. 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 06/12/2019: Chủ Tế: **LM. Ernest Nguyễn Văn Hưởng**, Tổng Linh hướng CĐ LCTX Tgp Sài Gòn.

- Ngày 13/12/2019: Chủ Tế: **LM. Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, SOLT, Linh hướng PT. Cursillô Tgp Sài Gòn.

- Ngày 20/12/2019: Chủ Tế: **LM. Giuse Phạm Văn Trọng**, Giáo sư Đại Chủng Viện Thánh Giuse Sài Gòn.

- Ngày 27/12/2019: Chủ Tế: **LM. FX. Bảo Lộc**, Giám học TTMV Tgp Sài Gòn – Tp.HCM.

CÁC GIÁO HẠT

- **HẠT CHÍ HÒA:** Nhà Thờ Thánh Vinh Sơn 3 (154/333, Phạm Văn Hai, P.3, Tân Bình), lúc 16g00, ngày 11/12/2019. Chủ tế: **LM. Phanxicô Ass Trần Đức Huân**, chánh xứ Gx Vinh Sơn 3.

- **HẠT GIA ĐỊNH:** Nhà thờ Thánh Nguyễn Duy Khang (195/29 Xô Viết Nghệ Tĩnh, P. 17, Q. Bình Thạnh), lúc 17g30, ngày 07/12/2019. Chủ tế: **LM. Giuse Cao Văn Ninh**, Chánh xứ Gx Thánh Nguyễn Duy Khang.

- **HẠT HÓC MÔN:** Nhà Thờ Bùi Môn (4/2, Ấp Tân Tiến, xã Xuân Thới Đông, huyện Hóc Môn), lúc 15g00, ngày 07/12/2019 (thứ bảy ĐT). Chủ Tế: **LM Phêrô Nguyễn Ngọc Vượng**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Hóc Môn.

- **HẠT TÂN ĐỊNH:** Nhà Thờ Thánh Phaolô 3 (262/14, Lê Văn Sỹ, quận 3), lúc 17g, ngày 05/12/2019 (thứ năm ĐT). Chủ tế: **LM. Michael Phạm Trường Trinh**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định.

- **HẠT TÂN SƠN NHÌ:** Nhà thờ Tân Hương (162 Tân Hương, P. Tân Quý, Q. Tân Phú), lúc 15g00, ngày 03/12/2019 (thứ Ba đầu tháng). Chủ tế: **LM. Đa Minh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CĐLCTX hạt Tân Sơn Nhì.

- **HẠT THỦ ĐỨC:** Nhà Thờ Thánh Nguyễn Duy Khang (32, đường 25, KP.1, P. Linh Đông, Q. Thủ Đức) lúc 15g00, ngày 13/12/2019. Chủ tế: **LM. Phêrô Lê Hoàng Chương**, Chánh xứ Gx Thánh Nguyễn Duy Khang, Linh hướng CĐ LCTX hạt Thủ Đức.

- **HẠT XÓM MỚI:** Nhà Thờ Đức Mẹ HCG (730/29, Lê Đức Thọ, P.15, Q. Gò Vấp), lúc 15g00, ngày 05/12/2019 (thứ năm ĐT). Chủ Tế: **LM. Giuse Nguyễn Văn Thanh**, Chánh xứ Gx. Đức Mẹ HCG.

Trước Thánh Lễ, có giờ Cầu nguyện Tôn sùng LCTX.

DANH SÁCH ÂN NHÂN THÁNG 10/2019

DANH SÁCH XIN BẰNG ÂN NHÂN CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:

HẠT XÓM MỚI:

1. Lh. Gioan B. Đinh Vũ Tâm, USA.
2. Gioan B. Vũ Văn Tuấn, Giáo xứ Tử Đình.
3. Maria Phạm Thị Mai Loan, Giáo xứ Bắc Dũng.
4. Lh. Anna Nguyễn Thị Hải, Giáo xứ Bắc Dũng.

HẠT GÒ VẤP:

1. Têrêsa Trần Thị Vân, Giáo xứ Bến Cát.
2. Phanxicô Xaviê Nguyễn Khắc Tuấn, Giáo xứ Bến Cát.

ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP QUỸ BÁC ÁI CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:

1. Xứ đoàn An Nhơn, hạt Xóm Mới: 500.000đ
2. Xứ đoàn Lạng Sơn, hạt Xóm Mới: 500.000đ
3. Chị Maria Nguyễn Thị Lan, Xđ Lam Sơn, hạt Xóm Mới: 400.000đ

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CĐ Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn các Xứ đoàn và quý Ân nhân. Nguyện xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Vị.

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC: SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG (11.2019) *(Xin xem hình ở trang bìa)*

NGÀY TRUYỀN THỐNG: CẦU NGUYỆN CHO QUÝ ÂN NHÂN XA GẦN, CÒN SỐNG CŨNG NHƯ ĐÃ QUA ĐỜI.

Chủ đề: THỰC HÀNH LÒNG THƯƠNG XÓT

Tháng 11 hàng năm, kể từ khi Hiệp Hội Lòng Chúa Thương Xót Giáo phận Xuân Lộc được chính thức hoạt động công khai (10.11.2015), mặc dù thời gian đầu mới chỉ là thử nghiệm tổ chức các sinh hoạt liên quan đến phong trào lòng thương xót mà thôi, nhưng chương trình sinh hoạt đã mau chóng đi vào nề nếp và mỗi ngày thăng tiến hơn về cả số lượng hội viên và đa dạng các sinh hoạt, các đại lễ.

Năm nay, tháng 11/2019 dịp khắc ghi và nhớ đến quý ân nhân xa gần: quý ân nhân già có, trẻ có, giáo dân có, tu sỹ - linh mục cũng có, trong giáo phận có, ngoài giáo phận cũng có, cùng niềm tin kitô có, và tôn giáo bạn cũng có. Quý ân nhân đã cầu nguyện và quảng đại ủng hộ cách cụ thể cho sinh hoạt của Hiệp Hội. Những việc làm này rất đáng trân trọng và chắc chắn sẽ đẹp lòng Chúa.

Trong bài nói chuyện đầu giờ của Đức cha Giuse, giám mục giáo phận, dựa vào nội dung bài tin mừng về cỏ lùng và lúa tốt để diễn tả việc thực hành lòng thương xót. Lòng thương xót được thực hành ngay trong chính bản thân, gia đình mình trước, sau đó mới lan rộng tới anh chị em xung quanh.

Ai làm nông, trồng lúa đều muốn vườn mình sạch cỏ, không thể để cỏ cùng phát triển vì cỏ lớn mau hơn lúa, hơn rau. Có thể cỏ sẽ làm lúa chết ngạt vì thế mà cần phải nhổ bỏ đi hầu mới mong lúa trĩu hạt. Thế nhưng, trong dụ ngôn này, ông chủ lại có suy nghĩ và hành động rất khác, khác với lẽ thường tình. Thay vì cho các đầy tớ nhổ cỏ bỏ đi thì ông lại phán cứ để cỏ cùng mọc lên chung với lúa. Từ việc làm này của ông chủ, chúng ta nhận ra sự kiên nhẫn của ông chủ. Ông chủ đã thực hiện lòng thương xót trước hết với chính mình qua sự kiên nhẫn, kể đó là đối với đối tượng của mình.

Trong kinh tin kính, chúng ta tuyên xưng: Hội thánh duy nhất, thánh thiện, công giáo, và tông truyền. Mặc dù Hội thánh thánh thiện nhưng lại gồm nhiều phần tử chưa thánh thiện. Có người tốt và cũng có những người chưa tốt. Chúa mời gọi từng người sống như Chúa: kiên nhẫn chờ đợi và tìm cách cải thiện đời sống cũng như giúp người chưa tốt xung quanh tốt lên. Kiên nhẫn cải thiện bản thân, sám hối lỗi lầm, khắc phục những sai lỗi là cách thực hành lòng thương xót với chính mình. Mình không thương xót chính mình được thì mong chi ai khác thương xót mình. Lòng thương xót, lòng trắc ẩn, chạnh lòng thương phải khởi đi từ nội tâm chúng ta, phải xuất phát từ chính chúng ta. Tiếp sau, khi đã mang trong mình lòng thương xót và thao thức thực hành lòng thương xót, chúng ta dễ dàng được thúc đẩy biểu lộ qua những việc làm cụ thể: sống quảng đại với tha nhân, biết hy sinh phục vụ, bác ái với anh chị em. Việc làm của ông chủ ruộng là chờ đợi đến ngày thu hoạch, mặc dù cỏ vẫn là cỏ, lúa vẫn là lúa nhưng ông hy vọng vào những bông lúa đẹp tươi và mùa gặt bội thu. Người xấu sẽ trở thành người tốt, người chưa tốt sẽ nên tốt hơn nhờ sự kiên nhẫn và lòng thương xót của Thiên Chúa, nhờ sự thanh luyện của bản thân. Cũng thế, anh chị em xung quanh chúng ta cũng sẽ tốt hơn khi chính chúng ta thực hành lòng thương xót này. Trên hành trình hoàn thiện bản thân và cùng nên thánh, chúng ta không đi đơn lẻ nhưng chúng ta cùng đi với anh chị em và cùng anh chị em nên thánh.

Quý ân nhân (trong mọi cách) có thể nói: họ đã phần nào hiểu được việc thực hành lòng thương xót này. Chỉ có những hành động cụ thể mới diễn tả hết được tấm lòng cao quý mà họ đã dành cho anh chị em. Họ không chỉ giúp cho sinh hoạt của Hiệp Hội là quảng đại ủng hộ vào những công trình sắp được xây dựng, mà họ còn qua đó nhìn thấy những anh chị em nghèo khó, bệnh tật, tội lỗi... đang chạy đến với Lòng Thương Xót của Chúa.

Cầu nguyện và nhớ đến quý ân nhân còn sống cũng như đã qua đời, người ở xa cũng như người ở gần, đồng đạo hay khác đạo,... tất cả đều có thể diễn tả và thực hành lòng thương xót.

Chúng ta có lòng thương xót, chúng ta mới có thể thực hành lòng thương xót. Không ai cho cái mình không có.

HÃY ĐẾN VỚI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

Chương trình Thánh lễ kính Lòng Chúa Thương Xót

Tại Gx. Suối Cát, thứ Sáu, ngày 06/12/2019

CHỦ ĐỀ: NGƯỜI TRẺ HƯỚNG ĐẾN

SỰ TRƯỞNG THÀNH TOÀN DIỆN NHỜ LÒNG THƯƠNG XÓT

Chương trình tổng quát (chiều):

13g30' – 14g00': Đón tiếp

14g00' – 14g45': Lần chuỗi Mân Côi

Lần chuỗi Lòng Thương Xót

14g45' – 15g00': Giải lao

15g00' – 15g45': Bài chia sẻ (Đức Cha Giuse)

15g45' – 15g55': Giải lao

16g00' – 17g30': Thánh lễ (Đức Cha Giuse)

- Kết thúc.

Ban Tổ Chức xin trân trọng kính mời

CỘNG ĐOÀN

Cố gắng và mau chân tiến về Gx. Suối Cát, Hạt Xuân Lộc tham dự buổi sinh hoạt theo định kì này.

Hãy cảm nghiệm và loan báo Lòng Thương Xót của Chúa cho anh chị em.

Nhờ sức mạnh của LÒNG THƯƠNG XÓT, chúng ta can đảm đến với anh chị em đang gặp khó khăn, đến với mọi gia đình để trao ban Lòng Thương Xót.

Kính chúc quý vị sống đầy tràn ơn Chúa trong Lòng Thương Xót Chúa Giêsu.

LM. Mart. Hoàng – GP Xuân Lộc.

DIỄN ĐÀN

ĐỨC TIN và BÌNH AN

Lm. Anton Nguyễn Văn Độ

"Hôm nay, Đấng Cứu Thế đã giáng sinh cho chúng ta"

Từ hơn 20 thế kỷ qua, lời rao giảng vui mừng trên vang lên từ con tim Giáo Hội. Trong đêm thánh này, Thiên Thần Chúa lặp lại với mỗi người chúng ta những lời như sau: *"Các người đừng sợ, đây ta mang đến cho các người một tin mừng đặc biệt, đó cũng là tin mừng cho cả toàn dân: Hôm nay Chúa Kitô, Đấng Cứu Thế, đã giáng sinh cho các người trong thành của Vua Đavít"* (Lc 2, 10-11).

Trong bầu khí linh thiêng của đêm Noel, khi chiêm ngắm Con Chúa ra đời, chúng ta xin Chúa điều gì? Chắc chắn mỗi người mỗi tâm tình, mỗi ý nguyện, phần lớn những người hiện diện nơi đây đều có những lời cầu xin của riêng mình. Tôi đề nghị một lời cầu xin tha thiết nhất, một nỗi khát vọng mãnh liệt và triền miên của toàn thể nhân loại chúng ta hôm nay, đó là xin ơn **"Đức tin và Bình an"**.

ĐỀ NGHỊ THỨ NHẤT: XIN ƠN ĐỨC TIN

Đấng cứu độ chúng ta đã ra đời, Người là Thiên Chúa bởi Thiên Chúa, Ánh Sáng bởi Ánh Sáng, Thiên Chúa Thật bởi Thiên Chúa thật. Những điều chúng ta vẫn tuyên xưng trong Kinh Tin Kính.

Người là Thiên Chúa bởi Thiên Chúa.

Giáng Sinh là dịp thuận lợi để chúng ta suy niệm về mầu nhiệm Chúa Kitô, và khẳng định lại những điều chúng ta đã tuyên xưng trong Kinh Tin Kính của Công Đồng Nicê năm 325 và Công Đồng Constantinôple năm 381. Những điều ấy dẫn chúng ta vào mầu nhiệm của Chúa Kitô.

"Một Hai Nhi, được sinh ra bởi Thiên Chúa Cha từ trước muôn đời", đây là cách diễn đạt nghịch lý của Giáo phụ Romanos de Mélode. Có lúc, Thiên Chúa gần gũi đến lạ thường, và cũng thật siêu việt, vượt quá sự hiểu biết của chúng ta, Một Hai Nhi là Con Thiên Chúa Cha từ trước muôn đời. Để hiểu được cách diễn đạt "sinh bởi Đức Chúa Cha", chúng ta cần phải đọc lại chương mở đầu

của Tin Mừng theo Thánh Gioan: *"Từ nguyên thủy đã có Ngôi Lời, và Ngôi Lời vẫn là Thiên Chúa"* (Ga 1, 1).

Chúng ta không nghĩ đến sự sinh bởi Thiên Chúa, vì chúng ta có những ý niệm về không gian và thời gian... Nhưng ở nơi Thiên Chúa, thì không có khởi đầu và kết thúc. Chúa Cha sinh ra Chúa Con tự đời đời. Vì thế Chúa Cha là Cha tự đời đời, và Chúa Con là Con tự đời đời.

Đặc điểm của Chúa Cha là trao ban hoàn toàn cho Con mình. Và đặc điểm của Chúa Con là lãnh nhận hoàn toàn từ nơi Cha và vâng phục trong tình yêu đối với Chúa Cha. Chúa Kitô là Con Thiên Chúa và cũng là Thiên Chúa; điều này thường thấy trong Tin Mừng, khi mà Chúa Kitô dùng từ "TA LÀ" (Ga 9, 58).

Quả thật, trong trình thuật cuộc thương khó Chúa Giêsu theo Thánh Gioan, lúc ở trong vườn Giếtsimani, Đức Giêsu hỏi những người đến tìm bắt Ngài rằng: *"Các người tìm ai?"* Họ trả lời: *"Giêsu Nagiarét"*. Đức Giêsu nói: *Này ta, "Khi Đức Giêsu nói với họ này ta, họ liền lùi lại và ngã ra đất hết"* (Ga 18, 6). Họ ngã, không phải là vì họ trượt chân, nhưng là vì họ ở trong tư thế tôn thờ, vì lời Đức Giêsu nói với họ: chính Ta hay là Ta có nghĩa là thần thánh.

Thập giá đối với người Do Thái là sự sỉ nhục, đối với người dân ngoại là sự điên đảo, nhưng đây là sự mạc khải của Thiên Chúa: *"Khi nào Tôi được treo lên khỏi đất, Tôi sẽ kéo mọi người lên cùng Tôi, lúc đó các người sẽ biết Ta là ai"*. Nhưng Giáng sinh có ý nghĩa, vì Giáng sinh là Thánh Giá có một cái bóng được gọi là Phục Sinh.

"Ánh Sáng bởi Ánh Sáng"

"Ở nơi Người vẫn có sự sống, và sự sáng của nhân loại; sự sáng chiếu soi trong u tối, và u tối đã không tiếp nhận sự sáng" (Ga 1, 4-5).

Như vậy, với tác giả Tin Mừng, ánh sáng đồng nghĩa với sự sống thần linh; Nhập thể của Người là ánh sáng, là một trận chiến chống lại bóng tối. Ánh sáng đã đến trong thế gian, nhưng cuộc chiến vẫn tiếp tục cho đến khi Chúa Kitô trở lại trong vinh quang.

Vậy, đâu là bóng tối? Chắc chắn là thế gian rồi, nhưng trước hết vẫn là trong lòng người ta. Chúng ta có vùng tối mà chúng ta không muốn thấy, ánh sáng không phải là bạo lực, do đó ánh sáng

trần ngập, tin tưởng vào lòng thương xót của Thiên Chúa. Ánh sáng này sau đó sẽ xuất hiện trên khuôn mặt của nhân loại: thần linh hóa mọi tạo vật, chiếu dội vào tâm hồn, phản ánh vinh quang rực rỡ của Chúa Cha.

Thế giới của chúng ta đang cần những chứng nhân cho ánh sáng. Ở những thế kỷ đầu của Giáo hội, những người chịu phép Rửa tội được gọi là "*ánh sáng*" chiếu tỏa ánh sáng Thần Linh.

Việc tái truyền giảng Tin Mừng, là làm thế nào để người môn đệ biến đổi. Thánh Gioan Phaolô II, Giáo hoàng đã nói với các linh mục rằng: "*Người ta muốn thấy Chúa Giêsu qua anh em*". Nơi mỗi người đã chịu phép Rửa tội, bởi vì họ là nhà của "*ánh sáng từ ánh sáng*" phải được chiếu soi rạng ngời.

Nguồn gốc của ánh sáng là Tình Yêu. Vì vậy, đừng quên rằng nếu như tội lỗi, nghĩa là bóng tối tách ra, Tình Yêu biến thành ánh sáng thần linh. Trong máng cỏ, Hài Nhi Giêsu chiếu tỏa ánh huy hoàng của Người trên khuôn mặt rạng ngời có Thánh Giuse.

"Thiên Chúa thật và là Người thật"

Công đồng Chacédoan năm 451 đã tuyên xưng: "*Đức Giêsu là Thiên Chúa thật và người thật*".

Tuyên xưng Chúa Kitô là Thiên Chúa thật, không phải vì một người là Thiên Chúa, nhưng là bởi Thiên Chúa đến vì các tội nhân, Ngài đến để cứu từng người trong chúng ta!

Làm thế nào để Thiên Chúa toàn năng, Thánh, chí Thánh, ngàn trùng chí Thánh, ba lần thánh này, có thể đồng bàn với phường tội lỗi? Làm thế nào để Thiên Chúa đến thi thố tình yêu cho chúng ta?

Hài Nhi nằm trong máng cỏ đến thanh tẩy tội lỗi chúng ta và đem dâng lên trước tòa Chúa. Không, Thiên Chúa không phải là một người cha ngáo ộp, hay một thẩm phán, cũng không phải một kẻ giáo điều. Hài Nhi, Thiên Chúa thật nhỏ bé đến mặc khải cho chúng ta Một Thiên Chúa thật.

Đó là lý do tại sao Chúa Con được sai đến trong thế gian. Không chỉ mặc khải về Chúa Cha, nhưng để nối kết chúng ta với Thiên Chúa. Làm cho chúng ta nhận ra khuôn mặt thật của Thiên Chúa là Cha, Đấng giàu lòng thương xót.

Khi tuyên xưng Hài Nhi nằm trong máng cỏ là Thiên Chúa thật, là loại bỏ các lạc thuyết, Áo thân thuyết, dưỡng tử thuyết. Chúng ta tin rằng Chúa Kitô vừa là Thiên Chúa thật và là người thật. Người là Đấng cứu chuộc chúng ta.

Nếu Đức Kitô chỉ là Thiên Chúa, thì Người không thể cứu độ tất cả chúng ta! Người là Thiên Chúa và là người, giống chúng ta mọi đàng, ngoại trừ tội lỗi. Tuy nhiên, *"Tất cả những gì được Người đảm nhận đều được cứu"* (St. Athanasius).

Con Thiên Chúa đã đảm nhận một thân xác, và vì thế từ nay, Người trở nên người nhờ Chúa Thánh Thần, đó là lý do tại sao thân xác của chúng ta trở thành đền thờ của Chúa Thánh Thần.

Chúng ta đã được tạo dựng giống hình ảnh Thiên Chúa. Bởi tội nguyên tổ, chúng ta đã đánh mất sự sống, nhờ Hài Nhi nằm trong máng cỏ, chúng ta tìm lại được. Vì thế, chúng ta càng theo Chúa Kitô, chúng ta sẽ càng trở nên giống Người hơn. Chúng ta được trao ban cho Chúa Kitô, chúng ta được thần linh hóa.

Khi chiêm ngắm màu nhiệm Giáng sinh, chúng ta hãy xin Chúa ban thêm đức tin cho chúng ta, để chúng ta tin vào Đức Giêsu Con Thiên Chúa.

ĐỀ NGHỊ THỨ HAI LÀ: XIN ƠN BÌNH AN.

Chúng ta cầu xin Chúa "ơn bình an" như chính lời Kinh Thánh gợi ý: *"Bình an dưới thế cho loài người Chúa thương!"* (Lc 2, 14). Đây là điều rất cần thiết và thực tế. Theo Kinh Thánh, sự bình an đi đôi với hạnh phúc mà Chúa ban cho loài người. Ai trong chúng ta mà không khao khát hạnh phúc cho mình và tha nhân? Ai trong chúng ta mà không ước muốn được bình an? Thiếu sự bình an, thì không thể có hạnh phúc. Hạnh phúc trước hết và trên hết là niềm vui "được yêu", được Thiên Chúa yêu thương, được loài người yêu thương.

Sự bình an là một ân sủng, là "quà tặng Giáng Sinh" của Thiên Chúa cho chúng ta. Để có được quà tặng ấy, chúng ta phải từ bỏ lối sống vô luân và những đam mê trần tục, mà sống chừng mực, công chính và đạo đức ở thế gian này (x. Tt 2,12).

Nguyện xin ân sủng và bình an của Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta và tình yêu của Chúa Cha ở cùng tất cả chúng ta. Amen.

CHINH CHÁM GIÁNG SINH

Trần Thiên Thu

TÌNH THỨC MIỀN MÙA VỌNG CHỜ ĐỨC CHÚA HÂN HOAN KHOẢNG GIÁNG SINH ĐÓN NGÔI LỜI

Có một sự thật minh nhiên tồn tại mà ai cũng đồng ý sử dụng – và vui mừng lắm, kể cả những người hiên ngang vỗ ngực xưng danh là “vô thần”. Đó là điều gì?

Trong khoảng thời gian này, cả thế giới đang nô nức chờ đón mừng Lễ Giáng Sinh. Ai giáng sinh? Chúa Giêsu giáng sinh. Chúa Giêsu là ai? Là Ngôi Hai Thiên Chúa, Đấng tạo thành mọi sự – hữu hình và vô hình.

1. TÂM TÌNH GIÁNG SINH

Ngày Chúa Giêsu giáng sinh được người ta gọi theo Anh ngữ là CHRISTMAS. Chữ Christmas tạo thành bởi chữ CHRIST (Đức Kitô) và tiếp vĩ ngữ MAS (lễ). Do đó, Christmas nghĩa là Lễ Giáng Sinh (mặc nhiên hiểu là Chúa Giêsu giáng sinh). Tương tự, chúng ta cũng có Candlemas– tức là Lễ Nến (Lễ Đức Mẹ Dâng Chúa Giêsu, sau Lễ Giáng Sinh 40 ngày).

Người ta dùng “mốc” Chúa Giêsu giáng sinh để tạo nên công lịch (dương lịch). Và rồi cả thế giới cũng đồng ý sử dụng vì thấy chuẩn lý. Không chỉ vậy, người ta còn gọi Năm Dương Lịch là “Year of our Lord”, nghĩa là “Năm của Chúa” (sát nghĩa là “Chúa của chúng ta”). Thật là kỳ diệu quá chừng!

Từ cổ chí kim, trên thế giới này có vị lãnh đạo nào hoặc vị lập đạo nào được cả thế giới đón nhận minh nhiên như vậy? Chắc chắn là KHÔNG. Tạ ơn Chúa và thật hãnh diện được nhận ra Chúa Giêsu là Ánh Sáng của Thiên Chúa và Ánh Sáng soi chiếu thế gian.

Thời nào cũng thế, người ta tìm mọi cách bách hại Giáo hội của Đức Kitô, họ muốn chối bỏ vì cảm thấy mình yếu thế, yếu bóng vía, sợ người khác giỏi hơn mình, giống như Hêrôđê sợ hãi mà hóa hèn

nhát, thế nên đã lệnh cho quân lính sát hại tất cả trẻ em từ hai tuổi trở xuống (Mt 2:16). Thật tội tệ! Thế nhưng ác nhân cũng chẳng làm gì được Thiên Chúa, vì Ngài còn tạo dựng nên họ kia mà!

Người ta có câu: *"Dù bạn có cố gắng khoác bộ lông sặc sỡ lên con chim Trĩ thì nó cũng không thể biến thành con Công"*. Cái gì tốt hay xấu, đúng hay sai, chẳng chóng thì chày, rồi người ta sẽ nhận ra và ủng hộ sự thật. Cái gì xấu xa và sai lạc thì rồi người ta cũng đào thải, có biện hộ hoặc che phủ lớp áo hào nhoáng thế nào cũng không thể lừa được người ta mãi. Đúng như người ta ví von: *"Trời có mắt"*.

Con người chẳng là gì trước các dạng tai họa, vậy mà vẫn kiêu ngạo. Thiên Chúa toàn năng mà sao lại muốn loại bỏ Ngài? Hãy trả lời câu hỏi này: *"Nếu chúng có đủ khả năng hiểu biết để có thể nghiên cứu các sự vật trên đời thì sao lại không sớm nhận ra Đấng Chủ Tể của những sự vật đó?"* (Kn 13:9). Càng hiểu biết nhiều thì người ta càng nhận ra Thiên Chúa trong mọi sự. Đừng "giả mù sa mưa" hoặc "cố chấp". Nếu cứng lòng thì khổn thay!

Kinh Thánh nói: **"PHÚC THAY KẸ ĐẶT NIỀM TIN VÀO ĐỨC CHÚA, VÀ CÓ ĐỨC CHÚA LÀM CHỖ NƯƠNG THÂN"** (Gr 17:7). Người ta nói: **"THIÊN VĨNG KHÔI KHÔI, SƠ NHI BẤT LẬU – LƯỚI TRỜI LÔNG LÔNG, KHÔNG AI THOÁT ĐƯỢC"**.

EMMANUEL – IMMANUEL – IMANU'EL (עִמָּנוּאֵל) – Đấng THIÊN-CHÚA-Ở-CÙNG-CHÚNG-TA. Đó là niềm hạnh phúc lớn lao của nhân loại. Và người ta vui mừng chúc nhau: NOËL JOYEUX – MERRY CHRISTMAS – GIÁNG SINH AN LÀNH.

2. SỰ THẬT MINH NHIÊN

Giáng Sinh về, vui mừng tưng bừng! Nhưng có thể vẫn có điều khiến bạn quan ngại là sống đúng tinh thần Giáng Sinh với 3 K. Đó là: **Khiêm hạ, Khó nghèo, Kính mến.**

Hang đá cho thấy một gia đình đúng nghĩa: Cha, Mẹ và Con. Nhiều người trong chúng ta không có một gia đình đúng nghĩa, có thể chỉ còn mẹ, chỉ còn cha, hoặc không còn cha mẹ.

Chắc hẳn họ sẽ cảm thấy mùi lòng khi ngắm nhìn hang đá trong đêm Giáng Sinh.

Giáng Sinh là dịp người ta gửi thiệp cho nhau, chúc nhau hạnh phúc và thánh đức. Đó cũng là một cách Phúc Âm hóa lẫn nhau, truyền giáo cho những người trong gia đình mình, thậm chí là truyền giáo cho chính mình. Có nhiều cách truyền giáo, cách cũ sẽ không thích hợp với thời đại mới, vì thế mà Giáo hội kêu gọi Tân Phúc Âm hóa, Truyền giáo theo cách mới.

Thiết tưởng đây là vài cách đơn giản...

1. TẶNG PHẨM THỰC TẾ

Cách truyền giáo đích thực là bắt đầu bằng tình yêu thương và lòng tin tưởng trong các mối quan hệ. Đối với Lễ Giáng Sinh, hãy dành cho người khác những món quà thực tế, đơn giản chứ không cần cầu kỳ: Uống cà-phê, ăn khuya sau lễ đêm Giáng Sinh (gọi là Réveillons, nghĩa là “canh thức”), ăn cơm trưa ngày lễ Giáng Sinh, mời nhau chiếc bánh, đĩa xôi,... Đó là sống kính mến (yêu thương – mến Chúa và yêu người).

Cố gắng tạo mối liên kết tốt hơn trong các mối quan hệ. Nếu có khủng hoảng, hãy loại bỏ càng sớm càng tốt, lễ Giáng Sinh là dịp thuận tiện để tái lập “sự bình thường hóa”. Khi nào mối quan hệ đời thường phát triển tốt đẹp thì niềm tin tôn giáo dễ phát triển.

2. QUYẾT KHÔNG TRANH CÃI

Nếu bạn thấy mình đang có “rắc rối” với gia đình về vấn đề gì đó, hãy cố gắng cởi mở giao hòa trước. Đó là khiêm hạ và cũng là sống phục vụ tha nhân. Thánh Phaolô đã từng bị đánh đập tể hại, dở sống dở chết, thế nhưng thánh nhân vẫn chịu đựng và tha thứ. Giáng Sinh là Mùa Giao Hòa, chắc hẳn không thể có những cuộc tranh cãi hoặc chia rẽ.

3. NOI GƯƠNG THÁNH GIA

Đối với những người nặng gánh gia đình, hãy ngắm nhìn Thánh Gia để được an ủi, vì khó nghèo là một nhân đức được Thiên Chúa đề cao. Khó nghèo chứ đừng khó mà nghèo! Giữa đêm tối tăm, giá

lạnh, không chỗ trú đêm, phải vào hang lừa nghỉ qua đêm, thật là gian truân biết bao! Thế mà Đức Maria và Đức Giuse vẫn bằng lòng chấp nhận mọi gian khó vì Chúa.

4. CHIA SẺ NIỀM VUI

Không gì thu hút hơn một người sống vui vẻ, thể hiện qua nét mặt, nụ cười, lời nói,... Thấy người là thấy cười, ai lại không thích? Thấy người là thấy cần nhân, ai lại không chán? Kitô hữu là người "có Chúa", thế thì phải giống Chúa là thân thiện với mọi người, đặc biệt là gần gũi những con người bé nhỏ, nghèo khổ, bị ruồng bỏ,...

Lạy Chúa Giêsu Hài Đồng, xin biến đổi chúng con càng ngày càng nên giống Ngài về mọi phương diện, nhất là trong Mùa Giáng Sinh năm nay. Amen.

CHÚC MỪNG BỐN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ trong ngày lễ kính Thánh Emmanuel (25.12), Thánh Gioan, Tông đồ (27.12).

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Kính Chúc Mừng Lễ Bốn Mạng

ĐỨC CHA EMMANUEL NGUYỄN HỒNG SƠN, GM GP BÀ RỊA.

ĐỨC CHA GIOAN ĐỖ VĂN NGÂN, GM PHỤ TÁ GP XUÂN LỘC.

ĐỨC CHA GIOAN M. VŨ TẤT, GM GP HƯNG HÓA.

Xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh quan thầy, tôn đố muôn ơn lành trên Quý Đức Cha.

ĐỨC GIÊSU LÀ QUÀ TẶNG VÔ GIÁ

Tu sĩ Jos. Vinc. Ngọc Biển, SSP

Cứ mỗi dịp Giáng Sinh về, người ta thường tặng cho nhau những cánh thiệp, trao cho nhau những món quà và viết những lời cầu chúc thật ý nghĩa kèm theo những cánh thiệp và những món quà đó, tất cả chỉ mong sao người nhận quà gặp được nhiều niềm vui, bình an, hạnh phúc và thành đạt.

Đêm nay, chúng ta tụ họp nơi đây để mừng Đêm Thánh, Đêm kỷ niệm Con Thiên Chúa Giáng Sinh và cư ngụ giữa chúng ta trong thân phận của một con người bình thường (x. Ga 1, 14; Dt 4, 15). Đây là món quà cao quý mà Thiên Chúa Cha đã trao tặng cho nhân loại. Thật vậy, Chúa Giêsu Giáng Sinh đã trở thành niềm vui cho toàn thể thế giới, là nguồn bình an mà muôn dân mong ngóng đợi trông, là Đấng đem lại cho con người hạnh phúc thật.

Lời Chúa trong bài đọc I gợi lại cho chúng ta thấy bối cảnh lịch sử của dân tộc Israel thời bấy giờ. Lúc ấy, họ bị lưu đày vì quân đội Assyria xâm chiếm và bắt họ phải đi biệt xứ. Khi sống trong cảnh lưu vong như thế, họ nghĩ đến thân phận của mình như là *"dân tộc bước đi trong u tối"*, chốn lưu đày đối với họ chính là *"miền thâm u của sự chết"*, những khổ nhục họ phải chịu là *"cái ách nặng nề đè trên người, cái gông nằm trên vai..."*. Tuy nhiên, cái đêm âm u cũng như miền thâm u sự chết, những cái ách và cái gông nặng nề đang đè lên trên họ đã được tiên tri Isaia gỡ bỏ khi loan báo về một trời mới, đất mới và họ sẽ được giải thoát: *"Dân tộc bước đi trong u tối sẽ nhìn thấy sự sáng chứa chan"*, miền thâm u sự chết đó sẽ khơi nguồn sự sống, những gông, ách và roi vọt bị bẻ gãy... và được thay vào đó là cái ách của tình thương, lòng bao dung... Bởi vì *"một Hài Nhi đã sinh ra cho chúng ta, một Người Con đã được ban cho chúng ta, Hài Nhi sẽ tiếp nhận quyền bính trên vai và thiên hạ sẽ gọi tên Người là Cố Vấn kỳ diệu"* (Is 9, 6). Tiên tri Isaia nhấn mạnh hơn khi nói: *"Đây là lời Đức Chúa loan truyền cho khắp cùng cõi đất: Hãy nói với thiếu nữ Sion: Kìa ơn cứu độ người đang tới"* (Is 62, 11). Cũng vậy, tiên tri Mikêa, sống đồng thời với Isaia, đã thốt lên những lời đầy an ủi: *"Hỡi Belem, nhỏ bé trong đất Giuđa, song từ nơi người sẽ xuất hiện Đấng cai trị Israel, nguồn gốc Ngài có từ xa xưa, từ trước muôn đời, Ngài sẽ cai trị với sức*

manh của Chúa Giavê... Chính Ngài sẽ đem lại cảnh thái bình” (Mk 5, 1-4).

Tuy nhiên, để hiểu sâu xa lời tiên báo của tiên tri Isaia và Mikêa cho dân Israel, chúng ta hãy đặt mình vào trong bối cảnh lịch sử của dân Israel đang bị cảnh lưu đày tha phương, nỗi khổ tột cùng của thân phận nô lệ..., thì mới hiểu được thế nào là sự chờ mong da diết, khôn nguôi Đấng sẽ đến giải thoát mình! Trong khi chờ đợi như thế, những thử thách, tủ nhục, đắng cay đã làm cho họ chịu không nổi, nên đã thốt lên: *"Bên bờ sông Babylon, ta ra ngồi nước nở mà tưởng nhớ Xion; trên những cành dương liễu, ta tạm gác cây đàn"*.

Bởi vì: *"Bọn lính canh đòi ta hát xướng, lũ cướp này mời gượng vui lên: Hát đi, hát thử đi xem, Xion nhạc thánh điệu quen một bài!"* (x. Tv 137 (136), 1-3a. 4).

Nỗi đau khổ của dân Israel đã thấu tới Trời Cao, đã đụng chạm đến lòng trắc ẩn của Thiên Chúa, vì thế Người đã trao ban Con Một của mình xuống để cứu độ nhân loại: *"Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một, để ai tin vào Con của Người thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn đời"* (Ga 3, 16). Qua mầu nhiệm Nhập Thể và Giáng Sinh, Thiên Chúa đã xuống thế và trở nên con người như chúng ta, ngoại trừ tội lỗi. Từ nay, Ngài là Đấng Emmanuel mà bao đời và muôn dân mong đợi.

Vì thế, Đêm nay là: Đêm Hồng Ân; Đêm tình thương cứu thế; Đêm chan hòa Ánh Sáng; Đêm giao hòa giữa Trời và đất; Đêm khơi nguồn Bình An; Đêm mà Thiên Chúa và con người gặp nhau; Đêm Thiên Chúa trở thành người, để con người được phục hồi nhân vị trong tư cách là con và được gọi Người bằng Áp Ba- Cha ơi, vì thế, *"... anh em không còn phải là nô lệ nữa, nhưng là con, mà đã là con thì cũng là người thừa kế"* (Gl 4, 4-7).

Đứng trước hồng ân cao trọng này, chúng ta không thể không cất cao bài ca: *"Hát lên mừng Chúa một bài ca mới, hát lên mừng Chúa, hỡi toàn thể địa cầu! Hát lên mừng Chúa, chúc tụng Thánh Danh! Ngày qua ngày, hãy loan báo ơn Người cứu độ, kể cho muôn dân biết Người thật là vinh hiển, cho mọi nước hay những kỳ công của Người"* (Tv 96, 1-3).

Khi mừng lễ Giáng Sinh với tâm tình như vậy, mỗi người chúng ta hãy khám phá ra *"Đức Giêsu là quà tặng quý giá nhất Thiên Chúa trao gửi cho con người"* (x. Ga 3, 16; Is 9, 5). Lời của Thiên Sứ báo

tin cho các mục đồng chứng tỏ điều đó: *"Này, tôi báo cho anh em một tin mừng trọng đại, cũng là tin mừng cho toàn dân: hôm nay, một Đấng Cứu Độ đã sinh ra cho anh em"* (Lc 2, 10-11).

Mặt khác, chúng ta không chỉ trầm trồ khen ngợi, hay tạ ơn, mà còn là mở rộng tâm hồn để đón Chúa Giáng Sinh nơi tâm hồn và trong trái tim của chúng ta. Bởi vì giá trị đích thực của niềm vui giáng sinh là gì, nếu không phải là để cho Hai Nhi Giêsu lớn lên trong cung lòng của mỗi người!

Đức Giêsu, trong đêm Giáng Sinh, Ngài đã hoàn tất một chặng đường dài qua việc nhập thể và đi vào thế giới nhằm tìm gặp con người. Vì thế, Ngài đã trở thành người cha, người thầy, người bạn và người anh để cùng sống, cùng ăn, cùng đi với con người trong hành trình lữ thứ trần gian qua việc giảng dạy và nơi những nghĩa cử yêu thương. Ngài vẫn còn tiếp tục như thế cho đến ngày tận cùng của nhân loại qua Bí tích Thánh Thể. Nơi Bí Tích cực thánh này, Ngài đã trở thành *"Bánh bởi trời"; "Bánh hằng sống"; "Lương thực thần linh"* để nuôi dưỡng nhân loại và để cho những ai đón nhận được sống và sống dồi dào (x.Ga 10, 10).

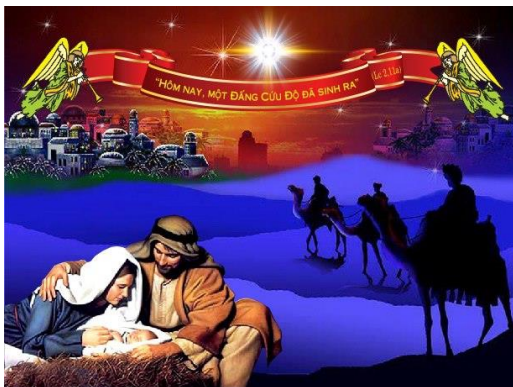
Noi gương Đức Giêsu, và để cho Ngài sống cũng như lớn lên trong tâm hồn chúng ta, mỗi người hãy trở nên quà tặng cho tha nhân qua một cử chỉ chân thành, một hành động ý nghĩa, một nụ cười thân thiện, một nghĩa cử cảm thông phát xuất từ niềm tin và lòng thương xót...

Đây có lẽ là món quà quý giá nhất mà Hai Nhi Giêsu vui mừng đón nhận, bởi lẽ: *"Xưa Ta đói, các người đã cho ăn; Ta khát, các người đã cho uống; Ta là khách lạ, các người đã tiếp rước; Ta trần truồng, các người đã cho mặc; Ta đau yếu, các người đã thăm nom; Ta ngồi tù, các người đã đến thăm"* vì *"Mỗi lần các người làm như thế cho một trong những người bé nhỏ nhất đây, là các người đã làm cho chính Ta vậy"* (x.Mt 25, 35- 45). Và, như bánh Thánh Thể, được bẻ ra, trao ban cho nhân loại thế nào, thì chúng ta cũng hãy mở rộng bàn tay và tấm lòng sẵn sàng chia sẻ cho những ai cần chúng ta giúp đỡ như vậy.

Ước gì, khi chúng ta đón nhận được món quà vô giá từ nơi Thiên Chúa qua hiện thân của Đức Giêsu, thì đến lượt chúng ta, mỗi người cũng hãy chia sẻ ân huệ đó cho người khác, nhờ đó, tất cả chúng ta sẽ được hưởng niềm vui trọn vẹn của Đại lễ Giáng Sinh đêm nay. Amen.

THÁNH GIUSE và GIÁNG SINH

Có vô số người, nhà thờ, vương cung thánh đường, chủng viện, tu viện, và cả các thành phố, thị trấn mang tên Thánh Giuse. Và thánh Giuse cũng là thánh đỡ đầu của nước Canada, quê hương sinh trưởng của tôi.

Thánh Giuse đích thật là ai? Ngài là một nhân vật trầm lặng được nêu bật lên trong câu chuyện Giáng Sinh, là người chồng của Đức Maria và là người cha trần thế của Đức Giêsu, rồi sau đó về cơ bản là không bao giờ được nhắc đến nữa. Hình tượng đạo đức về ngài là một người lớn tuổi, người bảo vệ an toàn cho Mẹ Maria, người thợ mộc, khiết tịnh và thánh thiện, khiêm hạ và âm thầm, một vị thánh bảo trợ hoàn hảo cho người lao động và đức hạnh âm thầm, hiện thân của khiêm hạ.

Nhưng thực sự chúng ta biết gì về ngài?

Trong Tin Mừng theo thánh Mathêu, việc truyền tin về sự nhập thể của Đức Giêsu được báo cho thánh Giuse hơn là Đức Maria: Trước khi hai ông bà về chung sống, bà đã có thai do quyền năng Chúa Thánh Thần. Ông Giuse, chồng bà, là người công chính và không muốn tố giác bà, nên mới định tâm bỏ bà cách kín đáo. Ông đang toan tính như vậy, thì kìa sứ thần Chúa hiện đến báo mộng cho ông rằng: "Này ông Giuse, con cháu Đa-vít, đừng ngại đón bà Maria vợ ông về, vì người con bà cứu mang là do quyền năng Chúa Thánh Thần".

Chúng ta học được gì từ đoạn này?

Phần nào trong đó là có tính biểu tượng: Thánh Giuse trong chuyện Giáng Sinh rõ ràng nhắc lại hình ảnh ông Giuse trong sách Xuất Hành, ông cũng có một giấc mơ, cũng đi đến Ai Cập, cũng cứu cả gia đình. Và vua Hêrôđê rõ ràng là bản sao của vua Pharaon Ai Cập; cả hai đều sợ hãi và đều giết các con trai Do Thái, đó chỉ là dịp để Thiên Chúa ra tay che chở sự sống cho người sẽ cứu cả dân tộc.

Nhưng sau đó, thánh Giuse của câu chuyện Giáng Sinh đã đưa chúng ta về câu chuyện riêng của mình: Ngài được cho là người

“công chính”, một danh xưng mà các học giả ngụ ý ngài đã hưởng theo Luật Thiên Chúa, và “công chính” là tầm mức thánh thiện cao nhất của người Do Thái. Ở dưới mọi khía cạnh, ngài là người không có điều gì để chê trách, một gương mẫu của lòng tốt, điều ngài làm trong câu chuyện Giáng Sinh là đã không muốn Đức Mẹ bị sỉ nhục, cả khi ngài đã quyết định sẽ bỏ Mẹ cách kín đáo.

Thật sự thì điều gì xảy ra ở đây?

Chúng ta có thể dựng nên bối cảnh của mối quan hệ giữa thánh Giuse và Đức Maria như sau: Phong tục kết hôn thời đó là một cô gái trẻ, thông thường ở tuổi dậy thì, được cha mẹ sắp xếp kết hôn với một người đàn ông thường lớn hơn vài tuổi. Họ sẽ đính hôn và về pháp lý đã là vợ chồng, nhưng chưa sống với nhau và chưa bắt đầu quan hệ tình dục trong vòng vài năm. Luật Do Thái đặc biệt nghiêm ngặt về việc hai người phải sống riêng trong suốt thời gian đính hôn. Trong thời gian này, người nữ tiếp tục sống với cha mẹ, người nam sẽ gầy dựng một căn nhà và theo một nghề nghiệp để có thể lo toan cho cuộc sống cho vợ khi họ bắt đầu chung sống.

Lúc Đức Maria thụ thai, thì hai người đang ở trong tình trạng này, chính thức kết hôn nhưng chưa chung sống. Thánh Giuse khi biết đứa trẻ không phải là con của ngài đã rất bối rối: Nếu mình không phải là cha đứa bé, vậy thì là ai? Để cứu vãn danh tiếng của mình, ngài có thể xin điều tra công khai và tất nhiên Đức Maria sẽ bị kết tội thông dâm, có nghĩa là phải chết. Tuy nhiên, ngài đã quyết định “bỏ bà cách kín đáo” để tránh một cuộc điều tra công khai có thể đẩy Đức Maria vào một hoàn cảnh khó khăn và nguy hiểm.

Rồi sau khi được báo mộng, ngài đồng ý đưa Đức Maria về nhà xem như vợ mình và đứa con là con mình. Phần nào chúng ta có thể hiểu được ý nghĩa của việc này, ngài đã dung thứ cho tình trạng khó khăn của Đức Maria, đặt tên đứa trẻ như con mình, và đã mang lại một vị trí, một địa vị xã hội, tôn giáo cho đứa trẻ được sinh ra và lớn lên. Nhưng ngài đã làm những việc âm thầm hơn: Đó là cách sống của một tín hữu, tin tưởng chân thành sâu sắc vào mọi điều thuộc truyền thống tôn giáo, và cũng vừa biết mở lòng ra với thần nhiệm vượt trên hiểu biết của bản thân và của tôn giáo mình theo.

Và đây chính xác là vấn đề của mỗi kitô hữu, kể cả thánh Mathêu, vào thời điểm viết Tin Mừng: Họ là những người Do Thái

mộ mển, những người không biết làm sao để đón nhận Đức Kitô vào nền tôn giáo của họ. Một người sẽ làm gì nếu Thiên Chúa tác động vào cuộc đời họ với những cách thức mới lạ, chưa từng tưởng nghĩ đến? Làm sao có thể đón nhận ý niệm bất khả? Raymond Brown đã diễn đạt như sau: Thánh Giuse, nhân vật chính trong phần đầu Phúc âm thánh Mathêu, là người Do Thái rất nhạy cảm tuân theo Luật... Trong thánh Giuse, tác giả Tin Mừng Mathêu đã khắc họa hình ảnh ngài nghĩ về một người Do Thái [một tín hữu chân thành] nên như vậy và cũng có lẽ là chính ngài là như vậy.

Điều thiết yếu thánh Giuse dạy chúng ta là cách thế sống trong lòng quý chuộng sự trung tín với tất cả những gì ta nối kết về mặt nhân bản và tôn giáo, cả việc chúng ta mở lòng ra với huyền nhiệm Thiên Chúa mặc khải, vượt lên mọi thể loại giữ đạo và trí tưởng tượng của chúng ta.

Đó có là một thách thức tiếp diễn của Giáng Sinh hay không?

LM. Ronald Rolheiser

J.B. Thái Hòa chuyển ngữ

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ trong ngày lễ kính Thánh Phanxicô Xaviê (3.12).

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Kính Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng**

LM. PHANXICÔ XAVIÊ NGUYỄN VĂN VIỆT, GP Vĩnh Long

**LM. PHANXICÔ XAVIÊ NGUYỄN VĂN THƯƠNG,
Tổng Linh giám CĐ LCTX Tgp Huế**

LM. PHANXICÔ XAVIÊ BẢO LỘC, Giám Học TTMV

**Xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh quan thầy,
tuôn đổ muôn ơn lành trên Quý Cha.**

GIÁNG SINH VỀ TRÊN ĐẤT MỸ

Fx Đỗ Công Minh
(Hồi ký)

Những ngày chuẩn bị cho Lễ Giáng Sinh, có dịp thăm thú đất nước Hoa Kỳ mình mới cảm nghiệm được tâm tình của người xa xứ. Tại miền đất được tiếng là nắng ấm Cali, nhưng lần đầu tiên mình mới có được cảm xúc của mùa đông xa xứ với: *"Đêm đông lạnh lẽo Chúa sinh ra đời"* qua lời bài Thánh ca bất hủ "Hang Belem" của Nhạc sư Hải Linh. Càng thấm thía với bài "Đêm Đông" của nhạc sĩ Nguyễn Văn Thương: *"Đêm đông ta lê bước chân phong trần tha hương..."* mà cảm thán với những người homeless (những kẻ không nhà): *"Có ai thấu tình cô lữ đêm đông không nhà"*.

*Mùa lễ Tạ ơn:

Ở Hoa kỳ, có thể nói mùa Giáng Sinh bắt đầu từ ngày lễ tạ ơn Thanksgiving, diễn ra vào ngày thứ Năm trong tuần lễ thứ TƯ của tháng 11. Năm nay là ngày 22/11/2018. Đây là một ngày lễ lớn trọng đại của người Hoa Kỳ và Canada, là ngày mừng thu hoạch được mùa và tạ ơn Thượng đế đã cho sống no đủ và an lành. Đây cũng là ngày nghỉ lễ chính thức, cho tất cả người lao động theo luật định tại Mỹ và Canada. George Washington, vị tổng thống đầu tiên của Mỹ đã tuyên bố ngày lễ Tạ ơn trở thành một ngày lễ chính thức của Mỹ vào năm 1789. Ngày lễ là một ngày truyền thống dành cho gia đình bạn bè sum họp bên nhau cho một bữa ăn đặc biệt thường bao gồm gà tây, khoai tây, nước sốt việt quất, bánh bí ngô, rau xanh... Ngày Lễ Tạ Ơn là ngày lễ dành cho nhiều người để tạ ơn cho những gì họ có. Đây cũng còn là thời gian dành cho những chuyến đi du lịch hay về thăm gia đình, bạn bè. Tại giáo xứ ĐỨC BÀ LÀ CHỖN TỰA NƯƠNG, thành phố SanJose, phía bắc tiểu bang California, ngày Lễ Tạ ơn có Thánh Lễ chung cho các sắc tộc vào buổi chiều cử hành bằng hai ngôn ngữ, Việt Nam và Tây Ban Nha, do cha chánh xứ người Mêhicô, cha Tân mới về thay cha Đạt, còn trẻ, là linh mục phụ tá dâng lễ chung. Bộ lễ, hát một bài Tiếng Việt, một bài tiếng Tây Ban Nha nhưng dường như những người tham dự đều hát chung được. Bài giảng gồm hai cha, giảng hai ngôn ngữ khác nhau. Mỗi cha giảng riêng, nhưng chắc là cùng một nội dung,

mình nghĩ vậy. Bàn thờ được trang trí với lễ vật tượng trưng là những trái bí đao hàng chục kí, bánh trái các loại, những dụng cụ canh tác cầm tay. Có cả những chiếc yên ngựa như muốn gợi nhớ thời lập quốc, người di dân Âu Châu đến vùng đất mới Châu Mỹ được các thổ dân tiếp đón. Trong Thánh lễ tạ ơn có một tập tục vẫn duy trì, đó là các gia đình đem những thức ăn sẽ dùng trong bữa tối ngày lễ (trong hộp, gói) đến nhà thờ, đặt trên nền cung Thánh để cha xứ thánh hóa của ăn. Sau lễ đem về lại nhà mở tiệc mừng. Có một điều mình nghĩ các linh mục tại Việt Nam nên tiếp thu là sau phần kết thúc Thánh lễ, cả nhà thờ đều ca bài ca bằng tiếng Tây Ban Nha, có ý nghĩa là chào Chúa trước khi ra về, trong cuộc sống sẽ vang mãi lời ca tạ ơn và mỗi người sẽ là những chứng nhân Tin mừng. Mọi người đều vỗ tay theo lời ca, tiếng nhạc của ca đoàn, tươi cười bắt tay chào nhau thật rộn ràng, tươi vui (Nội dung tương tự bài thánh ca của Việt Nam mình: Cùng nhau ra đi loan báo tin vui, niềm tin Kytô thắp sáng muôn nơi...).

Ngay sau ngày lễ Tạ ơn Thanksgiving đã có thập thoáng Noel về trên phố. Trước sân nhà những kiêu dân Philiphines mộ đạo đã chưng đèn kết sao, làm hang đá máng cỏ từ đầu mùa Vọng với đủ các nhận vật, thú vật như miền Bêlem xưa. Người Việt Nam thì trang trí có phần khiêm tốn hơn, nhưng chí ít nhà nào cũng giăng đèn nhấp nháy với lời chúc mừng MERRY CHRISTMAS. Tại trung tâm thành phố Sanjose, chính quyền dành một khu vực có tên Christmas Park để các tổ chức tôn giáo, đoàn thể xã hội, kể cả các công ty tư nhân... trưng bày hang đá, cây thông, các mô hình ông Già Noel cưỡi tuần lộc trượt tuyết, các khung cảnh thần thoại như công chúa tuyết, hoàng tử bé... Cũng có các sân khấu ngoài trời trình diễn những bài dân ca Giáng sinh từ thế kỷ thứ 18, thời lập quốc. Mỗi đêm về, hàng ngàn cư dân, du khách đến thưởng lãm, vui chơi. Đa phần là các gia đình trẻ, vợ chồng con cái cùng đi. Điều nhiều người ngạc nhiên là do tính cách của người Mỹ tự do, thoải mái nên có cả một góc nhỏ dành cho giáo phái Satan, dành cho những người phản Kitô với những hình nộm quỷ sa tăng, Luxiphe chống báng Kitô giáo. Một mặt trái của xã hội phương Tây. Cũng không ít người tò mò ghé đến xem những hình nộm quỷ dữ nhe răng với dao kiếm, chĩa ba nhọn hoắt trông rợn người, chống lại các Thiên thần.

*Mùa Vọng tại giáo xứ:

Có dịp tham quan khu phố tây phương mùa Noel, bỗng nhớ về Mùa Giáng sinh quê nhà. Nơi ấy có một gia đình nhỏ của mình cũng đang chuẩn bị cho ngày mừng lễ. Qua trực tuyến Video, tại quê nhà, con cháu đang chăng đèn, kết sao trước nhà. Bên trời Tây, mình cũng bắt tay vào thực hiện khung cảnh Bê Lem xưa trước sân nhà mẹ cùng vợ chồng cô em gái sinh sống. Tham dự mùa Vọng nơi xứ người. Tham quan trung tâm thành phố với công viên, khu thị tứ, quán xá, chụp ít tấm hình, quay ít đoạn Clip với các em để lưu dấu lần đầu đón Noel trên đất Mỹ.

Giáo xứ nơi gia đình mẹ mình cư ngụ, một giáo xứ được hình thành cho đa sắc tộc người Á Châu gồm Việt Nam, Philippin, người Mêhico, tất nhiên là cũng dành cho người bản xứ. Từng cộng đồng sắc tộc đều có thánh lễ bằng ba ngôn ngữ riêng: Tiếng Mỹ, Tiếng Việt, Tiếng Tây Ban Nha cho tín hữu Mêhicô. Riêng Cộng đồng người Việt Nam mình, Chúa nhật thứ nhất mùa Vọng có nghi thức rước nến từ cuối nhà thờ lên cung thánh, với bốn cây nến: ba cây nến tím, một cây nến hồng do bốn em giúp lễ cầm đem đặt trên bàn thờ. Đầu Thánh lễ, cha chủ tế cử hành nghi thức khai mạc mùa Vọng. Cha châm ngọn nến tím và giải thích, bốn cây nến tượng trưng cho bốn Chúa nhật, mỗi tuần châm một ngọn nến. Hôm nay cũng là ngày mở đầu cho việc quyên góp dành làm quà Giáng sinh cho người nghèo. Nhiều người tại Việt Nam nghĩ nước Mỹ không có người nghèo. Thực ra không nơi nào là không có. Tại thành phố này cũng có những người thu nhập thấp, những người hưởng trợ cấp xã hội, những người không có tiền thuê nhà phải sống dưới chân cầu, hè phố. Giáo xứ gây quỹ Giáng sinh cho người cơ nhỡ bằng cách kêu gọi giáo dân mua các thẻ quà tặng treo trên Cây Thông vào đêm Giáng Sinh, thẻ này có thể đổi mua các vật dụng cần thiết gửi tại văn phòng Giáo xứ. Ngoài ra vào những ngày áp lễ, giáo xứ còn nhận những hiện vật như thức ăn đóng gói, chăn mền, quần áo ấm... của những người thiện tâm dành tặng những người lang thang, homeless. Về tinh thần, giáo xứ cũng tổ chức hai ngày tĩnh tâm cho giáo dân Việt Nam vào hai buổi chiều tối thứ năm và thứ sáu trong tuần thứ ba mùa Vọng. Thánh lễ được cử hành vào lúc 18 giờ. Sau lễ là phần nghỉ giải lao nhẹ với bánh ngọt, nước trà, nước ngọt hay cà phê nóng do thời tiết mùa này, vào

đông khoảng trên dưới 10 độ C. Phần tĩnh tâm do quý cha khách đến chia sẻ, trao đổi từ 19 giờ đến 20 giờ 30 và kết thúc bằng 15 phút Cầu Thánh Thể. Lần đầu tiên tham dự những ngày dọn lòng đón Chúa, mình nhận thấy đa số những giáo dân dự Thánh lễ đều nán lại nghe Cha giảng với một tinh thần vui tươi, nhiệt thành, sốt sắng, thân mật; biểu lộ của tình cảm của những người đồng đạo xa xứ. Hỏi thăm cô em gái đang sinh hoạt trong Hội các bà mẹ Công Giáo, ca đoàn giáo xứ về những sinh hoạt mục vụ thường niên, Hương cho biết mỗi năm có 2 lần giáo xứ tổ chức tĩnh tâm vào mùa Chay, mùa Vọng. Thói quen này được duy trì đã lâu. Mỗi buổi khoảng 3 tiếng. Trộm nghĩ nhiều người tại quê nhà cứ lo lắng giáo dân Việt Nam sang bên Tây sẽ xao nhãng lòng Đạo, nhưng không ngờ niềm tin của người Công Giáo Việt Nam vẫn được lưu giữ và củng cố.

Có dịp ra nước ngoài mới thấy người tín hữu vẫn giữ được truyền thống của tổ tiên ông bà. Lòng sùng mộ các Thánh Tử đạo Việt Nam được phát triển về chiều sâu. Ông bà Đường Phúc ở bang Maryland điện sang cho biết, dù mới sang định cư gần mười năm nay nhưng gia đình được cộng đồng giáo xứ Mẹ Việt Nam ân cần đón tiếp, đùm bọc. Cả hai vợ chồng đều tham gia Chương trình Thăng tiến Hôn nhân Gia Đình của giáo xứ, nhân ngày lễ 30 năm mừng các Thánh Tử Đạo Việt Nam và 18 năm khánh thành nhà thờ Mẹ Việt Nam, giáo xứ tổ chức ngày họp mặt các gia đình trong xứ, có đến 600 người đại diện các gia đình trong xứ đến dự. Chương trình diễn nguyện được hàng chục diễn viên từ U50 đến U70 không chuyên tham gia, tái hiện lịch sử oai hùng của các vị Tử đạo Việt Nam, qua nhiều tiết mục, cho thấy sức sống của cộng đồng Công Giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ thật sinh động phong phú.

*Mùa Giáng Sinh về:

Trong những ngày áp lễ từ 18/12 trở đi, không khí ngày lễ như ấm dần lên dù thời tiết càng về cuối năm càng thêm giá lạnh. Năm nay so với năm rồi có bớt lạnh chút ít, mọi người đến tham dự lễ tại nhà thờ hầu như ai cũng áo choàng len, áo dạ dày sụ. Tại hội trường giáo xứ, Hội các bà mẹ Công Giáo tổng dượt các bài Thánh ca, các tiết mục văn nghệ mừng Chúa ra đời để tham dự hội diễn Giáng sinh liên xứ của cộng đồng Việt Nam trong vùng, tại nhà thờ Saint Maria Goretti gần đó, theo sáng kiến của các Cha Việt Nam.

Nói là gần nhưng tại Mỹ giáo dân đi lễ đều bằng ô tô nên không ai cảm thấy xa, chừng mười phút lái xe. Các huynh trưởng thiếu nhi thì rộn ràng thiết kế những dụng cụ hóa trang thành những mục đồng, ba đạo sĩ phương Đông, hay thành những con vật ngoài đồng Bêlem xưa như bò, lừa, cừu... chuẩn bị cho buổi hoạt cảnh mừng Chúa ra đời tại nhà thờ chiều thứ bảy 22/12/18. Bắt đầu từ 15 giờ, thiếu nhi trong xứ tập trung sinh hoạt, tham gia các hoạt động mừng lễ, các trò chơi. Tham dự Thánh lễ lúc 17 giờ, sau đó là phần tiệc buffet Giáng sinh và hội diễn văn nghệ, nhận quà cho đến 21 giờ.

Đêm vọng Giáng sinh, chiều 24/12, theo lịch của giáo xứ, 18 giờ có Thánh lễ Vọng tiếng Việt, sau đó là phát quà Giáng sinh ngay cuối nhà thờ cho những người nghèo. 20 giờ lễ cho cộng đồng Mêhicô, 22 giờ lễ tiếng Việt. Sang ngày chính lễ 25/12 chương trình mục vụ của giáo xứ như ngày Chúa nhật.

Xin tình yêu và an bình của Chúa Giêsu hài đồng luôn ở mãi với chúng ta.

CHÚC MỪNG BỐN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ trong ngày lễ kính Thánh Phanxicô Xaviê (3.12).

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Chúc Mừng Lễ Bốn Mạng**

**ANH PHANXICÔ XAVIÊ NGUYỄN HỒNG PHƯỚC,
Trưởng Ban Điều hành CĐ LCTX GP Thanh Hóa**

**ANH PHANXICÔ XAVIÊ ĐỖ CÔNG MINH,
Cộng tác viên Tập san TLHT LCTX**

Chúc quý Anh luôn sống theo mẫu gương khiêm nhường và thánh thiện của Thánh nhân.

GIỚI THIỆU 5 VỊ CHÂN PHƯỚC MỚI ĐƯỢC PHONG HIỂN THÁNH

2. Giuseppina Vannini

Giuditta Vannini được sinh ra ở Roma vào ngày 7 tháng 7 năm 1859, là con thứ hai trong số ba người con của ông Angelo và bà Annunziata Papi. Ngày hôm sau, ngài được rửa tội trong nhà thờ Thánh Andre delle Fratte. Năm bốn tuổi, vào ngày 18 tháng 8 năm 1863, ngài mất cha; Vài năm sau, khi lên bảy tuổi, vào ngày 6 tháng 11 năm 1866, đến lượt mẹ Annunziata ra đi, để lại ba anh em mồ côi. Judith được đón tiếp trong số những đứa trẻ mồ côi của trường nội trú Torlonia ở Rome, nơi các nữ tử bác ái của tổ chức từ thiện của Thánh Vincent de Paul phục vụ. Tại đây, ngài sống với rất nhiều trẻ mồ côi, học làm những công việc nhà nhỏ bé, hoàn thành khóa đào tạo nhân bản và lấy bằng giáo viên. Ngài đã học nói và viết với một thứ tiếng Pháp hoàn hảo. Vào ngày 19 tháng 3 năm 1873, ngài đã lãnh nhận bí tích Thánh Thể và bí tích Thêm sức và, từ ngày đó, ngài đã nghe tiếng gọi của Chúa đến đời sống thánh hiến. Ở tuổi hai mươi một, ngài đã xin và được phép vào dòng thánh Vinh Sơn.

Vào ngày 3 tháng 3 năm 1883, ngài bắt đầu thời gian nhà tập của các nữ tử bác ái tại nhà trung ương ở Siena, nhưng vào ngày 19 tháng 4 cùng năm, ngài được gửi đến Roma trong một thời gian thử thách bổ túc, nơi đó ngài sống với một người quen với các chị em, kiếm sống bằng công việc thuê thùa. Vào ngày 1 tháng 3 năm 1884, ngài trở lại nhà đào tạo ở Siena, vào ngày 20 tháng 9 cùng năm, ngài được mặc áo dòng. Sau khi được chuyển từ Roma đến Perugia, sau đó đến Montenero, Siena và Bracciano, cuối cùng ngài đã được cho ra dòng vào ngày 25 tháng 6 năm 1888, vì lý do sức khỏe mong manh. Ngài trở về Roma, nơi ngài được chuyển đến các nữ tu bí tích (thờ phượng Bí tích Thánh Thể), các nữ tu này đã thể hiện sự cảm kích của họ đối với ngài và muốn giữ ngài ở lại với họ như một nữ tu "được ẩn giấu", nhưng Giuditta cảm thấy đó không phải là chỗ của mình. Ngài tìm được công việc ở Portici (Naples) với tư cách là một giáo viên mẫu giáo,

nhưng ngay cả ở đây, ngài vẫn không cảm thấy thanh thản và quyết định đến sống ở Roma nơi nhà người dì ruột bên mẹ Anna Maria Papi, mẹ đỡ đầu rửa tội của ngài.

Năm 1891, ngài đã có một cuộc gặp gỡ quyết định của cuộc đời ngài: Ngài quen ông Tổng chưởng lý của các bộ trưởng của những người bệnh (thuộc Camillo) tên Luigi Tezza, bây giờ là chân phước. Vào tháng 12 năm 1891, các nữ tu của Đức Bà Nhà tiệc ly, cư trú tại Rome, đã tổ chức tại nhà riêng của họ, cho các phụ nữ thuộc địa Pháp một khóa linh thao được giảng bằng ngôn ngữ của họ. Khi vị truyền giáo đến từ Pháp bất ngờ qua đời, các nữ tu đã yêu cầu cha Tezza thay thế ngài. Vì cha này đã giảng linh thao năm trước, nên ngài đã chấp nhận lời mời. Trong số những người tham gia có Giuditta Vannini, ngài mong muốn tìm hiểu thêm về ý muốn của Thiên Chúa dành cho ngài. Vào ngày 17 tháng 12, khi gần kết thúc khóa linh thao, Vannini đã đến tòa giải tội, nói với cha về ơn gọi đời tu của mình và vô số khó khăn mà ngài gặp phải với các nữ tử bác ái, vì thế ngài không biết làm thế nào để dâng mình cho Chúa.

Cha Tezza, sau khi đã đề xuất với ngài một số dòng, nhưng đối với mỗi một dòng, người phụ nữ trẻ này đều thấy khó khăn, nên cha đề nghị ngài cùng với mình dẫn thân tạo ra một dòng mới. Đứng trước cơ hội có thể trở thành người sáng lập, Giuditta trả lời: "Cha ơi! Cha hãy để con cầu nguyện và suy nghĩ và trong vài ngày đã rồi con sẽ trả lời". Khi kết thúc khóa linh thao, Vannini trở lại với Cha Tezza để đặt mình hoàn toàn theo ý cha trong dự án mà cha đã nói chuyện với ngài. Cùng với hai phụ nữ trẻ khác mà cha Tezza đã tiếp xúc, ba thỉnh sinh đầu tiên của hội dòng mới tìm được chỗ trọ tại Via Merulana, gần bệnh viện San Giovanni. Đó là ngày 15 tháng 1 năm 1892. Vào ngày 2 tháng 2 cùng năm tại căn phòng nơi Thánh Camillo đã chết, Giuditta và hai phụ nữ trẻ khác nhận được từ cha Giovanni Mattis, bề trên tổng quyền của các thừa tác viên của bệnh nhân, chiếc áo choàng với thánh giá đỏ của thánh Bucchianico với tư cách là những ứng sinh, và ngày 19 tháng 3, Giuditta đã mặc áo dòng và lấy tên là xơ Maria Giuseppina. Một năm sau, vào ngày 19 tháng 3 năm 1893, ngài đã tuyên thệ một cách riêng tư bốn lời khấn: khó nghèo, khiết tịnh, vâng lời và phục vụ người bệnh ngay cả khi gặp nguy hiểm đến tính mạng của chính mình. Vào ngày 8 tháng 12 năm 1895, ngài được Đức hồng y Lucido Maria Parocchi chấp nhận tuyên khấn vĩnh viễn; trước khi

bắt đầu khóa linh thao, các cuộc bầu cử được tổ chức, với một cuộc bỏ phiếu bí mật, và Mẹ Giuseppina đã chính thức được bầu làm bề trên tổng quyền. Khi có các ơn gọi và dòng mới phát triển, Cha Tezza, với tư cách là quản lý và tổng đại diện, đã gửi thỉnh nguyện lên ĐGH Leo XIII để nhận được sự phê chuẩn của giáo hoàng, ĐGH, lúc bấy giờ không chấp nhận sự ra đời của các dòng nhỏ, đã phản ứng tiêu cực cả vào năm 1892 và 1893. Việc nâng Gia đình dòng tu mới thành trường nội trú trực thuộc giám mục giáo phận diễn ra vào ngày 24 tháng 1 năm 1894, với sự can thiệp của Đức Hồng y tổng đại diện Parocchi.

Một thử thách thật đau khổ khác là việc chuyển vị đồng sáng lập Luigi Tezza đi nơi khác, do những cáo buộc sai lầm. Ngài bị tước quyền giải tội cho các nữ tu và cũng như việc bước chân vào cộng đoàn của họ. Đối mặt với những lời buộc tội bất công như vậy, cha Tezza chọn cách im lặng, dâng hiến tất cả mọi thứ vì lợi ích của dòng nữ tử của Thánh Camillo.

Công việc chính của Vannini hệ tại ở việc thiết lập hội dòng và việc hiến mình hoàn toàn cho việc đào tạo và đồng hành với các nữ tu, để dạy cho họ, bằng gương sáng trước hết phục vụ Chúa Giêsu nơi người thân cận. Ngài có một cái nhìn rất rộng về "bác ái", được quan niệm như là: chăm sóc người bệnh; bác ái đối với người nghèo; cầu nguyện và đền bù những tội lỗi của nhân loại; đào tạo các nữ tử của ngài đạt đến lý tưởng cao đẹp về sự hoàn hảo để họ có thể trở thành những tông đồ thực sự của đức ái, phục vụ bệnh nhân bằng con tim và sự dịu dàng của một người mẹ giúp đỡ đứa con độc nhất yếu đau của mình. Ngài thường khuyên các nữ tử của mình học đức tính khiêm nhường, tin rằng "nền tảng duy nhất của sự thánh thiện là sự khiêm nhường". Mặc dù gặp nhiều thử thách, dưới sự hướng dẫn vững chắc và mẹ của người sáng lập, dòng vẫn tiếp tục mở rộng ở Ý và ở nước ngoài. Năm 1893, cộng đoàn đầu tiên được thành lập tại Cremona, năm 1894 tại Mesagne, tỉnh Brindisi, sau đó đến Pháp, Bỉ và Argentina. Khi mẹ sáng lập qua đời, từ một bản tường trình được trình bày bởi chính mẹ Vannini hai năm trước đó cho giáo quyền của giáo phận Rome, người ta biết được dòng của các nữ tử của Thánh Camillo đã có 124 chị em tôn giáo và 16 nhà. Mẹ Giuseppina Vannini, sau khi lãnh đạo họ mười tám năm, qua đời vào ngày 23 tháng 2 năm 1911. Lúc bấy giờ ngài chỉ mới năm mươi hai tuổi.

LÒNG THƯƠNG XÓT CỦA THIÊN CHÚA ĐƯỢC BIỂU TỎ TRONG PHỤNG VỤ

Lm. Antôn Hà văn Minh,
(Tiếp theo)

3. Lòng thương xót của Thiên Chúa hiện diện qua thừa tác viên cử hành phụng vụ

Thừa tác viên thông thường của việc cử hành phụng vụ, nhất là phụng vụ các bí tích chính là linh mục thừa tác. Người linh mục được chọn vì việc cử hành phụng vụ này. Đức Benedicto XVI trong *Tông huấn Sacramentum caritatis* đã

khẳng định: "*Giáo Hội dạy rằng, việc thụ phong linh mục là yếu tố thiết yếu cho việc cử hành Bí tích Thánh Thể thành sự*" và "*chỉ linh mục, chứ không phải người nào khác, theo truyền thống Giáo Hội xác định, chủ sự toàn bộ việc cử hành Thánh Thể, từ lời chào mở đầu cho đến phép lành kết thúc*".^[43] Như vậy, chức Linh mục thừa tác và Thánh Thể có mối tương quan chặt chẽ quyện lẫn vào nhau, đến nỗi không thể tách rời khỏi nhau được. Do đó, khi cử hành Thánh Thể, người linh mục như hiện tại hóa Hy lễ Thập giá, hiện tại hóa việc trao hiến hoàn toàn của Chúa Kitô cho nhân loại, qua việc Người trao nộp chính mình và đã đổ máu mình ra vì yêu thương con người.

Do đó, việc cử hành Phụng vụ không còn là nghĩa vụ phải chu toàn, nhưng đó thuộc về bản chất của đời sống người linh mục. Cử hành Phụng vụ không là những hành vi lập lại một biến cố, hay là một thực hành theo thói quen, nhưng đó chính là một hành vi làm cho lòng thương xót của Thiên Chúa qua Đức Kitô được biểu tỏ và hiện diện cách sống động, cụ thể. Thật vậy, được trở nên đồng hình đồng dạng với Chúa Kitô, khi cử hành Phụng vụ, được hành động nhân danh Chúa Kitô là Đầu (*in persona Christi capitis*), người linh mục phải trở thành dấu chỉ của lòng thương xót Chúa.

Như là tác nhân sống động cho buổi cử hành Phụng vụ, người linh mục phải làm sao để người tham dự chạm tới được lòng thương xót của Chúa, vì vậy nghi lễ mà linh mục cử hành phải được thực hiện cách sốt sắng cả bề trong lẫn bề ngoài, đồng thời tránh đi sự vội vàng và cầu thả. Việc chủ tọa nghi lễ Phụng vụ và việc làm cho nghi lễ đó sống động đòi hỏi phải có một đời sống nội tâm dồi dào, phải có trái tim của người mẹ, một tấm lòng bao dung của người mục tử, và phải dọn mình cẩn thận mỗi khi cử hành.

Người linh mục khi trao ban Mình và Máu Chúa Kitô, không là trao ban thân mình Chúa Kitô lịch sử, nhưng là trao ban Chúa Kitô nhập thể, chết và sống lại, hay nói cách khác một dung mạo của lòng thương xót Chúa, tức là trao ban một hiện thực yêu của Thiên Chúa, một hiện thực của lòng thương xót. Cho nên, như là tác viên của lòng thương xót, người linh mục phải trở thành hiện thực điều mà linh mục trao ban, nhờ đó sự sống được tiếp tục tuần tràn, niềm vui được phục hồi. Thật vậy, khi dâng Hy tế Thánh Thể, người Linh mục không đơn thuần là dâng Hy tế Thập giá của Chúa Giêsu, nhưng còn là hiến dâng chính thân mình, bởi con người hiện thân của Chúa Giêsu không thể tách rời khỏi Người. Đức Hồng y Fulton Sheen đã có lý khi đưa ra nhận định: *"Khi truyền phép chúng ta treo Chúa lên Thập giá, lẽ nào chúng ta chỉ dự như là khán giả trước một thảm kịch, mà lý ra chúng ta được chỉ định đóng vai chính?"*.^[44] Do đó, lời biến thể hóa bánh và rượu trở thành Mình và Máu Chúa Giêsu cũng là lời biến thể hóa cuộc đời Linh mục trở thành dấu chỉ của việc trao ban sự sống Thánh Thể. Là dấu chỉ, người Linh mục không làm nhiệm vụ chuyển trao cách thụ động, nhưng trong sự chuyển trao này có máu thịt của người Linh mục, máu thịt được đúc kết bởi một tình yêu hiến dâng cho Giáo Hội, Hôn thê của Chúa. Bởi, khi dâng Hy tế Thánh Thể, người Linh mục không cử hành nhân danh chính mình, nhưng nhân danh Chúa Kitô mà người Linh mục là hiện thân. Và như thế, cũng là nhân danh lòng thương xót của Chúa để linh mục tiếp tục thể hiện.

Như là thừa tác viên của lòng thương xót, người linh mục không bao giờ chán nản, bỏ cuộc trong việc thi thành nhiệm vụ phục vụ loan báo lòng thương xót của Thiên Chúa, nhất là qua việc cử hành phụng vụ, để qua phụng vụ người ta gặp được một vị Thiên Chúa nhân lành và hay thương xót. Sự hiến thân phục vụ cho lòng

thương xót luôn mời gọi người linh mục khám phá liên tục, không ngơi nghỉ những phương thế hữu hiệu mang lại an bình cho con người. Lời yêu thương cứu độ được tỏ bày phù hợp với tâm thức của thời đại luôn là đối tượng của việc khám phá này. Đây không là chuyện đơn giản, nhưng là công việc đòi nhiều hy sinh, nhiều khi đổ cả máu đào. Thế giới chỉ có thể nghe tiếng gọi yêu thương nếu người linh mục dẫn thân phục vụ nhằm "*nấn đức những quan hệ giữa người với người, trong một tinh thần rất trân trọng những gì thuộc về con người và tình anh em đối với nhau*".[45]

Lòng thương xót của Thiên Chúa được hiện diện hóa trong phụng vụ, cần được tuôn trào ra trong cuộc sống. Như Đức Kitô, Đấng đã mạnh dạn đồng bàn với bọn thu thuế và tội lỗi, Người sẵn sàng giơ tay đụng đến người phong cùi để chữa lành, Người lên tiếng bênh vực kẻ bị áp bức, như người phụ nữ ngoại tình, Người thẳng thắn phê bình kẻ giả hình, Người tiếp xúc với "*dân ngoại*" mà không chút dè dặt, thì người linh mục cũng phải nỗ lực làm cho thế giới loài người ngày càng mang tính người hơn khi chúng ta đưa vào trong mọi quan hệ hỗ tương giữa người với người sự tha thứ theo Tin Mừng; sự tha thứ cho thấy rằng trong thế giới tình thương mạnh hơn tội lỗi. Hơn nữa, tha thứ là điều kiện trước tiên của sự hòa giải, chẳng những trong các tương quan giữa Thiên Chúa với con người, mà còn trong những tương giao giữa người với người. Một thế giới nếu trong đó người ta loại trừ sự tha thứ, thì sẽ chỉ là một thế giới công bằng lạnh lùng và bất kính, để mỗi người nhân danh nó mà đòi hỏi những tư lợi đối với kẻ khác; như thế, mọi ích kỷ tiềm tàng trong con người sẽ có thể biến đổi đời sống và xã hội ấy thành một hệ thống: cá lớn nuốt cá bé, hoặc thành một đấu trường cho người ta thường xuyên xung đột lẫn nhau.[46]

(Còn tiếp 1 kỳ)

---

[43] Đức Giáo Hoàng Benedicto XVI, *Tông huấn Sacramentum Caritatis (Bí tích Tình Yêu)*, Ngày 22-02-2007, số 23.

[44] Fulton Sheen, *Life of Christ*, Hardcover Publisher 1958, Kim Thông dịch với tựa đề: "*Linh mục Thời đại mới*", tr. 21.

[45] Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, *Thông điệp Dives In Misericordia (Thiên Chúa Giàu Lòng Thương Xót)*, Ngày 30-11-1980, số 14.

[46] *Ibidem*.

TẢN MẠN CHUYỆN NHÀ ĐẠO

"CON PHẢI LÀM GÌ?"

Giuse Nguyễn Bình An

"Con phải làm gì, Ôi lạ Chúa". Có một ca khúc của Linh mục Xuân Đường được mở đầu bằng câu hỏi rất thực tế. Trong tâm tình của Mùa Vọng, chúng ta suy nghĩ một chút dựa theo câu hỏi trên và xin được diễn dịch thêm: "Con phải làm gì để đón Chúa đến?"

Thực ra, Chúa đã đến rồi hơn 2000 ngàn năm qua trong lịch sử dân tộc Israel, nhưng Ngài sẽ đến trong ngày cuối cùng của lịch sử. Giữa hai lần đến đó, Chúa đang đến với chúng ta trong mọi nỗi buồn vui của cuộc đời. Chúa ban cho chúng ta mọi sự, nhưng ta lại không nhận ra ân huệ của Ngài. Chúng ta cứ nghĩ bởi tài năng, sức khỏe và sự khôn khéo của mình mà tôi có được nhà cao cửa rộng, công việc làm ăn ổn định và đang ngày càng phát đạt, tôi có nhiều mối quan hệ bạn bè thân quen xa gần.

Thời gian của Mùa Vọng và Giáng sinh mời gọi chúng ta khám phá sự hiện diện đầy tình yêu thương của Thiên Chúa trong cuộc đời. Con Thiên Chúa đã đến trong trần gian, Ngài vẫn còn tiếp tục hiện diện với chúng ta, nếu chúng ta biết mở lòng ra tiếp nhận Ngài. Tất cả những chuẩn bị, những trang hoàng, đèn sao lấp lánh, màu sắc rực rỡ cho ngày lễ Giáng Sinh sẽ trở nên vô nghĩa, nếu cuộc đời chúng ta vắng bóng Thiên Chúa.

Có lẽ, giờ đây Thiên Chúa cũng đang ngậm ngùi đắng cay như Tin Mừng theo Gioan ghi nhận: *"Người ở giữa thế gian và thế gian đã nhờ Người mà có, nhưng lại không nhận biết Người, Người đã đến nhà mình, nhưng người nhà chẳng chịu đón nhận"* (Ga 1, 10-11).

Một cách nào đó, chúng ta cũng là "người nhà" của Người, chúng ta được nhắc nhở, được Mẹ Giáo hội dạy dỗ qua việc học hỏi giáo lý, lãnh nhận các bí tích, nhưng xem ra chúng ta chẳng vui vẻ mấy khi Ngài ngự đến.

Trái lại, chúng ta đang đón tiếp ai đó, rất có thể là tiền bạc, danh vọng, hay "cái tôi" tự cao tự mãn của chính mình, cái tôi khoe

khoang với những việc mình đã làm, khoe khoang ngay cả những việc đạo đức như đọc kinh, tham dự thánh lễ, tham gia các sinh hoạt hội đoàn...

Tiếp tục với lời ca khúc "Con phải làm gì", chúng ta thấy tác giả liệt kê những việc phải làm như sau:

"Con phải làm gì, ôi lạy Chúa. Khi tim con mây mù giăng lối. Khi hồn này còn lăm lo toan. Con phải làm gì, thì lạy Chúa xin Ngài phán đi.

Con phải làm gì, ôi lạy Chúa, khi nhân gian phủ đầy gian dối, khi cuộc đời còn lăm oan khiên.

Hãy chỗi dậy mà đi, vì Thiên Chúa đang chờ mong con. Hãy chỗi dậy mà đi, trọn con tim dâng về Thiên Chúa. Hãy chỗi dậy mà đi, rồi con sẽ trở thành chứng nhân, loan Tin Mừng bình an của Thiên Chúa đến trong trần gian".

Cuối cùng, chúng ta lại được nhắc nhở "hãy chỗi dậy mà đi", nghĩa là cứ mạnh dạn ra đi làm chứng nhân cho Tin Mừng, đừng lo sợ phiền muộn trước con người và cuộc đời đầy gian dối điêu ngoa. Và ngay cả con tim chúng ta còn bị "mây mù giăng kín" và "lăm lo toan", chúng ta vẫn ra đi loan báo Tin Mừng.

Cho dù thuận tiện hay không thuận tiện, Chúa vẫn muốn chúng ta ra đi mang ánh sáng Tin Mừng đến mọi nơi, chiếu tỏa và len lỏi vào mọi ngõ ngách của cuộc đời.

Vì thế, trở thành chứng nhân Tin Mừng là cùng với Chúa, chúng ta luôn tận tình chăm lo cho anh chị em, từ cơm áo vật chất đến tinh thần, và còn cho họ "ăn" món ngon bổ dưỡng thiêng liêng chính là Lời Chúa.

Đó là cách thức chúng ta thực hành đức bác ái yêu thương với mọi người cách vô điều kiện, như Thiên Chúa đã yêu thương con người, trao ban Con Một của Ngài cho nhân loại. Quả thật, Tình yêu thương Thiên Chúa dành cho con người là "tình cho không biếu không", và chúng ta có bốn phần chia sẻ tình yêu thương ấy với tha nhân.

Trong bài Tin Mừng Chúa nhật III Mùa Vọng, Phụng vụ năm C, chúng ta nghe Thánh Luca kể lại nơi chương 3.10-18:

"Đám đông hỏi ông rằng: "Chúng tôi phải làm gì đây?" Ông trả lời: "Ai có hai áo, thì chia cho người không có; ai có gì ăn, thì cũng làm

như vậy". Cũng có những người thu thuế đến chịu phép rửa. Họ hỏi ông: "Thưa thầy, chúng tôi phải làm gì?". Ông bảo họ: "Đừng đòi hỏi gì quá mức đã ấn định cho các anh". Binh lính cũng hỏi ông: "Còn anh em chúng tôi thì phải làm gì?". Ông bảo họ: "Chớ hà hiếp ai, cũng đừng tống tiền người ta, hãy an phận với số lương của mình". Hồi đó, dân đang trông ngóng, và trong thâm tâm, ai nấy đều tự hỏi: biết đâu ông Gio-an lại chẳng là Đấng Mê-si-a! Ông Gio-an trả lời mọi người rằng: "Tôi, tôi làm phép rửa cho anh em trong nước, nhưng có Đấng mạnh thế hơn tôi đang đến, tôi không đáng cởi quai dép cho Người. Người sẽ làm phép rửa cho anh em trong Thánh Thần và lửa. Tay Người cầm nia rế sạch lúa trong sân: thóc mấy thì thu vào kho lẫm, còn thóc lép thì bỏ vào lửa không hề tắt mà đốt đi". Ngoài ra, ông còn khuyên dân nhiều điều khác nữa, mà loan báo Tin Mừng cho họ.

Bối cảnh câu chuyện, ông Gioan Tẩy Giả đang làm phép rửa sám hối ở sông Giođan, dân chúng lũ lượt kéo đến với ông. Họ cũng đặt vấn đề: Tôi phải làm gì. Trong số đó có những người thu thuế, binh lính, với mỗi người, Gioan Tẩy giả lại có lời khuyên nhủ khác nhau.

Đến đây, chắc mỗi người đã nhận biết: Tôi là giáo viên. Tôi là bác sĩ. Tôi là chị bán hàng bữa ăn sáng,... thánh Gioan Tẩy Giả có câu trả lời riêng cho tôi, theo bậc sống, chức vụ và nghề nghiệp của tôi. Ngài nhắc nhở tôi chu toàn bốn phận của mình, sống theo lẽ công bình và bác ái với người khác, đừng chèn ép bắt nạt ai, đừng làm ăn gian dối, lừa lọc nhau.

Thành phố Sài Gòn, không khí Giáng sinh đang tràn về, người ta gọi mùa Giáng sinh là mùa an lành yêu thương. Tháng 12 cỏ vẻ như nhộn nhịp, vào khoảng trung tuần, các bạn trẻ rủ nhau đi xem hang đá trên những con đường xóm đạo. Cả con đường Phạm Thế Hiển ở quận 8 xưa nay vào những ngày này, xe và người nô nức chen nhau dạo phố, các bạn trẻ vui vẻ chụp hình "tự sướng", lưu lại những khoảnh khắc tuyệt đẹp bên hang đá máng cỏ và cây thông.

Không khí ấy thật vui và tương bừng! Từ đó, chúng ta cảm nghiệm lễ Giáng sinh như ngày lễ của mọi người, kể cả những anh chị em không phải là Công Giáo. Trong ngày lễ Giáng sinh, người Công Giáo chúng ta phải cố gắng mang một chút bình an và niềm vui của Chúa đến cho những người chung quanh. Thiên Chúa thật là Đấng tạo thành vũ trụ, Đấng giàu có và cao sang vô cùng đã chấp nhận

đi vào cuộc đời đầy lấm lem này. Ngài cũng muốn chúng ta “nhập cuộc” vào cuộc đời, với những anh chị em nghèo khó, những số phận hẩm hiu bi đát nhất trong cuộc đời. Đó là chúng ta đang sống theo Tin Mừng, “vui với người vui, khóc với người khóc”.

Nhưng trước hết chúng ta phải xác định, chia sẻ niềm vui với mọi người chứ không phải “nhập cuộc” với những cuộc chơi thâu đêm suốt sáng, bê tha trong rượu bia, thuốc lắc trong những nhà hàng quán bar, chạy theo những cuộc chơi “ngông” của bạn trẻ, càng không phải tụ tập hát karaoke gây tiếng ồn ào làm hàng xóm cả đêm không ngủ được.

Niềm vui lễ Giáng sinh của chúng ta sâu xa hơn, niềm vui có Chúa, niềm vui Chúa đang đến, cảm thấy mình được Thiên Chúa yêu thương, và nhận ra Đấng Emmanuel Thiên Chúa làm người và đang ở giữa chúng ta.

Bởi vì, chính Con Thiên Chúa nhập thể làm người là Tin vui vĩ đại nhất, Ngài mang đến cho con người một cuộc sống mới, thiết lập những bậc thang giá trị mới của Nước Trời.

Ở đời, người ta ca tụng và khen ngợi những kẻ lấm của nhiều tiền, những kẻ nắm giữ chức quyền trong xã hội, thì Tin Mừng lại đề cao những anh chần chiên nghèo khổ đang co ro giữa trời đêm đông giá rét. Họ hân hoan ra đi tìm đến với Hải Nhi Giêsu. Họ là những tâm hồn đơn sơ bé nhỏ được Thiên Chúa mặc khải mầu nhiệm cứu độ.

Tin Mừng cũng đề cao một gia đình nghèo với hai vợ chồng trẻ Giuse và Maria. Hai người bị các chủ nhà trọ từ chối không cho vào ở, khi người vợ đang chuyển dạ sinh con. Đó là một gia đình kiểu mẫu biết đón nhận Thánh Ý Thiên Chúa vào tâm tư của mình, dù đang đối diện với những khó khăn thử thách.

Thật sự trong tình cảnh khó khăn dễ gì chúng ta nhận ra niềm vui, niềm hân hoan, nhất là khi đứa con của mình được chào đời nơi chuồng súc vật lạnh tưng hôi thối. Dễ gì chúng ta ca mừng tạ ơn Thiên Chúa được, khi chúng ta bị rơi vào tình cảnh éo le thất vọng.

Những ngày gần đây, trên mạng xã hội, người ta đang phê bình Giáo hội Việt Nam mắc bệnh hình thức bên ngoài, lễ hội rầm rộ, với những cuộc rước linh đình chỉ để quay phim chụp hình đưa lên

mạng toàn cầu. Thật tình chúng tôi không dám bình luận, nhưng qua đó cũng là lời nhắc nhở mỗi người tín hữu càng ý thức hơn về “chất Tin Mừng”. Chúng ta cũng đừng thi đua nhau tổ chức lễ hội giáng sinh sao cho hoành tráng nhất, giáo xứ mình tổ chức lễ lớn hơn giáo xứ bên cạnh, nhưng chúng ta cùng nhau suy niệm và sống mẫu nhiệm Con Thiên Chúa làm người.

Như vậy, đón mừng lễ Giáng sinh, chúng ta làm mới lại các tương quan, cho thêm gia vị đậm đà của tình yêu thương, khởi đi từ trong mái ấm gia đình, giữa vợ chồng với nhau, giữa cha mẹ và các con. Trong cộng đoàn giáo xứ, Giáng sinh về, làm sao chúng ta nhận ra Chúa nơi anh chị em mình, Chúa đang đến với những gia đình gặp khó khăn, những gia đình rỗi, đã bỏ đạo lâu năm và ngại đi lễ nhà thờ. Chỉ bằng một chút chia sẻ, lời động viên, những thăm hỏi nhẹ nhàng ân cần sẽ làm cho lòng người thêm ấm áp và bình an đến lạ thường.

Làm sao cho tất cả mọi người trên thế giới đều hưởng được bình an và niềm vui của lễ giáng sinh, khi người ta đón nhận Con Thiên Chúa làm người, người ta cũng đón nhận cả những khác biệt của nhau về tôn giáo, chính trị, ý thức hệ và quan điểm sống.

Điều mà các thiên thần ca mừng trong Đêm giáng sinh năm xưa mong sao trở thành hiện thực ở mọi nơi trên thế giới “Vinh danh Thiên Chúa trên trời. Bình an dưới thế cho người thiện tâm”.

Xin kết thúc bài viết bằng một câu chuyện để mỗi người chúng ta nhận thấy rằng; Giáng sinh về, người ta đến với nhau bằng hơi ấm tình người, người ta cũng bỏ đi sự lạnh lùng vô cảm, nhưng biết chạnh thương với những người nghèo khổ bên cạnh mình. Như thế, Giáng sinh ngày lễ của tình yêu Thiên Chúa đến trong trần gian, nhưng cũng là tình yêu thương người ta xích lại gần nhau hơn, yêu thương nhau nhiều hơn.

Người viết xin cầu chúc và ước mong như vậy cho mọi người mọi nhà được hưởng bình an và niềm vui của Con Thiên Chúa giáng sinh làm người.

Wally là một đứa trẻ vụng về và nhút nhát trong câu lạc bộ những đứa trẻ ở nhà thờ. Mỗi khi đêm Giáng sinh đến gần, nhà thờ lại tổ chức một buổi tiệc với vở kịch do chính các em nhỏ tham gia. Giáo viên đã phân vai cho những em nhỏ ưu tú, nhưng còn Wally, cậu bé nên đảm nhận vị trí nào?

Sau một hồi cân nhắc, người giáo viên quyết định trao cho Wally vai diễn ông chủ nhà trọ. Đây là một vai diễn quan trọng, nhưng yêu cầu lại vô cùng đơn giản: Wally chỉ cần đứng lắc đầu và lặp đi lặp lại lời thoại này: "Xin lỗi, nhưng chúng tôi đã hết phòng rồi". Gương mặt Wally trở nên rạng rỡ khi cậu bé được phân vai. Cậu bé hồi hộp đếm từng ngày chờ đợi buổi biểu diễn chính thức bắt đầu. Cuối cùng, ngày ấy cũng đến. vở kịch được tiến hành đúng như kế hoạch: Đức Mẹ Maria và Thánh Giuse tới thăm thành phố Bethlehem và ghé vào quán trọ của Wally. Giuse gõ cửa: "Xin hỏi, chúng tôi có thể đặt phòng tại đây không?" Wally lắc đầu trả lời rằng: "Xin lỗi, thưa ngài, nhưng chúng tôi đã hết phòng rồi".

Theo đúng kịch bản, Giuse và Maria sẽ chào tạm biệt trước khi quay về từ nhà trọ của Wally. Nhưng người đóng vai Giuse là một cậu bé tự tin và đặc biệt lém lỉnh. Giuse quyết định tăng thêm phần kịch tính cho vở kịch. "Thưa ngài", Giuse nói với ông chủ nhà trọ, "vợ tôi đang mang bầu và chúng tôi cần có phòng để nghỉ lại qua đêm. Ngài có thể vui lòng tìm cho chúng tôi một căn phòng nào đó không?" Khuôn mặt Wally bỗng sững lại – điều này không có trong kịch bản, cậu phải làm sao đây? Wally ngập ngừng một chút trước khi lặp lại dòng hội thoại: "Xin lỗi, nhưng chúng tôi đã hết phòng rồi".

"Nhưng thưa ngài", Giuse lại nói, "chúng tôi đã phải đi một chặng đường rất dài và giờ đây chúng tôi không còn nơi nào khác để đi nữa. Vợ tôi cũng mệt lắm rồi... Chúng tôi không còn lựa chọn nào khác, nhất định phải có một căn phòng...". Wally cúi gằm mặt xuống, lắc đầu, và trả lời: "Nhưng chúng tôi không còn phòng nữa".

Tỏ ra thất vọng, Giuse và Maria quay gót ra về. Còn Wally, cậu bé như đã nhập tâm vào vai diễn của mình, cảm thấy vô cùng xấu hổ và buồn bã. Một giọt nước mắt lăn dài trên má. Rồi cậu gọi to lên: "Đợi đã, xin hai người quay lại. Các bạn có thể sử dụng phòng của tôi!".

Quý vị có nhu cầu hiệp thông cầu nguyện, xin email về longthuongxotgp@yahoo.com để cộng đoàn cùng hiệp thông cầu nguyện.

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC**NGUỒN GỐC LỊCH SỬ LỄ GIÁNG SINH**

Mỗi năm một lần, niềm háo hức khi đón chào lễ Giáng Sinh luôn hiện rõ trên khuôn mặt của mỗi chúng ta. Nhưng đã có khi nào bạn tự hỏi lễ Giáng Sinh ra đời từ bao giờ? Hay lễ Giáng Sinh khởi điểm từ đâu? Và hình thành như thế nào chưa? Bài viết này chúng tôi trình bày tất cả các vấn đề đó, để mọi người có thể hiểu rõ hơn về lịch sử lễ Giáng Sinh.

Vào ngày 25 tháng 12 trước kỷ nguyên Thiên Chúa, người dân tại thành phố Roma – Ý đã tổ chức một buổi lễ tôn thờ Mithara (đây là vị thần ánh sáng), gốc Ba Tư, được mang vào Roma bởi những người lê dương La Mã. Ngày 25 tháng 12 cũng là ngày điểm chí của mùa đông, sự ra đời của Mithra tượng trưng cho sự bất bại của mặt trời, trong buổi lễ người ta cúng thần bằng một con bò rừng nhỏ.

Vị thần ánh sáng Mithara

Vào thời kỳ đầu của đạo Thiên Chúa, lễ Noel chưa xuất hiện. Chỉ từ thế kỷ thứ II, khi các nhà kinh thánh cổ tìm kiếm để lấy một ngày nào đó trong năm làm ngày ra đời của Chúa Jêsus vì không tìm thấy một dấu vết nào đề cập đến trong các sách Phúc Âm. Có rất nhiều ngày được đề cử như ngày 25 tháng 3, ngày 6 tháng 1,

ngày 10 tháng 4,... nhưng vẫn không dẫn đến một quyết định dứt khoát nào.

Có một số thông tin cho rằng vào năm 330 (hay 354), hoàng đế La Mã Constantin quyết định lấy ngày lễ Noel là ngày 25 tháng 12. Theo đó, các Giáo hội Thiên Chúa tại La Mã cũng đã chọn ngày 25 tháng 12 là ngày sinh của Chúa Jêsus.

Buổi lễ Noel vào ngày 25 tháng 12 dần dần phát triển về phương Đông và vùng Gaule (Pháp ngày xưa). Và trở thành ngày hội quen thuộc hàng năm trên tất cả thế giới hằng năm.

LỊCH SỬ NGÀY LỄ GIÁNG SINH CUỐI THỜI TRUNG ĐẠI

Những nguyên tác hóa các nghi lễ Giáng Sinh đã được Hoàng đế La Mã Théodore sáng lập vào năm 425. Vào năm 496, Clovis được rửa tội vào đêm Noel. Tại hội nghị Giám mục Agle vào năm 506 đã ấn định ngày 25 tháng 12 như một ngày lễ phải có hàng năm. Vào năm 529, hoàng đế La Mã Justinien đã ban hành chỉ thị là ngày nghỉ phải được trả lương.

Các buổi lễ trong đêm Noel

Tại La Mã vào thế kỷ thứ VII, đã có một tục lệ cử hành trong lễ Giáng Sinh với 3 buổi lễ: lễ trọng vào chiều ngày 24 tháng 12, lễ vào buổi sáng và ngày 25 tháng 12 tại các nhà thờ.

Các lễ hội của ngày lễ Noel được lan truyền khắp châu Âu: Ailen thế kỷ thứ V, Anh Quốc thế kỷ thứ VII, Đức thế kỷ thứ VIII, các quốc gia Bắc Âu thứ kỷ IX, các quốc gia vùng Xla-vơ thế kỷ X.

Các nghi thức lễ bái, cảnh tôn thờ của những mục đồng hoặc đám rước những vị đạo sĩ Ba Tư được hình thành vào thế kỷ XII.

LỊCH SỬ LỄ GIÁNG SINH TỪ THỜI PHỤC HƯNG:

Mùa lễ giáng sinh có những máng cỏ xuất hiện trong nhà thờ Ý từ thế kỷ thứ XV và cây thông Noel xuất hiện đầu tiên tại Đức vào thế kỷ thứ XVI. Sau đó lan truyền đến các gia cư vùng Napoli rồi các vùng Nam nước Pháp từ thế kỷ thứ XVII (Vào thời kỳ phục hưng năm 1560, những người theo đạo Tin Lành đã chống đối với sự xuất hiện của các máng cỏ và họ chỉ ưa thích phong tục cây thông Noel hơn).

Cây thông Noel xuất hiện đầu tiên vào thế kỷ XVI

Ngày nay, lễ Noel đã thành buổi lễ dành cho tất cả mọi người và gia đình. Bỏ qua các rào cản về tôn giáo, mọi người trên thế giới cùng hòa chung với nhau để chào đón một mùa giáng sinh an lành hạnh phúc.

Ý NGHĨA CỦA NGÀY LỄ NOEL:

Noel là ngày lễ của gia đình, ngày đặc quyền để tụ tập gia đình mọi thế hệ quay quần bên nhau. Ý nghĩa của ngày lễ này là tạo ra những kỷ niệm chung và duy trì tình cảm giữa mọi người trong một gia đình. Ngày Noel cũng là một thông điệp hòa bình: "*Vinh danh Thiên Chúa trên trời, Bình an dưới thế cho người Chúa thương*". Đây là câu đợc hát bởi những Thiên Thần báo tin sự xuất hiện của Vị Cứu Thế và Noël cũng là ngày người ta chia sẻ với những ai bị bỏ rơi, bị cô đơn, bệnh hoạn, già yếu...

Nguồn: <https://donghohaitrieu.com>

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng tháng 12/2019	
◆ Hỏi đáp Thư Chung 2019 của HĐGMVN (tt)	02
✠ Sống Lời Chúa	07
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (B47)	17
◆ Đọc kinh Thương Xót và các cử chỉ điệu bộ	20
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CD LCTX TGP Sài Gòn	25
◆ Tin HH LCTX GP Xuân Lộc	27
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Đức tin và bình an	30
◆ Tinh thần Giáng sinh	34
◆ Đức Giêsu là quà tặng vô giá	38
◆ Thánh Giuse và Giáng sinh	41
◆ Giáng sinh về trên đất Mỹ	44
◆ Giới thiệu 5 vị Chân phước	49
◆ LTX của Thiên Chúa được biểu tỏ trong phụng vụ (tt)	52
✠ Tản mạn chuyện nhà đạo:	
◆ Con phải làm gì?	55
✠ Giải đáp thắc mắc:	
◆ Nguồn gốc lịch sử lễ Giáng sinh	61